

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. 6. 2019 samosoudcem
Mgr. Markem Stachem

takto:

Obžalovaní

1. **K. S., roz. V.**, narozená XXX ve XXX, na mateřské dovolené, bytem XXX, m.č. XXX,
2. **P. S.**, narozený XXX v XXX, bytem XXX, XXX,
3. **J. K.**, narozený XXX v XXX, bytem XXX, adresa pro doručování: XXX,
4. **J. R.**, narozený XXX ve XXX, OSVČ, bytem XXX,
5. **R. J.**, narozený XXX v XXX, OSVČ, bytem XXX,

jsou vinni, že

I)

Obžalovaní K. S., P. S., J. K., J. R. a R. J.

dne 9. 1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako dlouholetí aktivní myslivci a členové mysliveckých spolků, P. S. a J. K. navíc jako osoby odborně způsobilé k výkonu funkce mysliveckého hospodáře, nedbali podle § 45 odstavec 1 písmeno u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“) zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, ačkoli si byli vědomi faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem,

následně v průběhu lovu, prováděného výše popsáním způsobem, v rozporu s § 45 odstavec 1 písmeno u) zákona č. 449/2001 Sb., K. S. ulovila samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, na základě svolení J. K. jej pak P. S. odkoupil a poté odvezl vozidlem B. K. do Moravskoslezského Kočova, a to společně s dalším samcem jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, kterého na tomtéž lovu ulovil J. R., který navíc ani v rámci dotčeného lovu nedisponoval individuální povolenkou k lovu, ani nebyl zapsán na hromadné povolenke k lovu a daného lovu se tak v pozici střelce prakticky ani nebyl oprávněn účastnit, přičemž zvěřinu z takto uloveného jelena si na základě svolení J. K. J. R. odkoupil, R. J. pak ulovil samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. špicák v hodnotě nejméně 29 300 Kč,

to vše za situace, kdy J. K. byl v postavení hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les a ve smyslu ustanovení § 35 odstavec 4 písmeno f) zákona č. 449/2001 Sb. vedl výše uvedený lov a navíc byl podle § 35 odstavec 5 písmeno h) zákona č. 449/2001 Sb. osobou povinnou provádět a zajišťovat opatření na ochranu zvěře, přičemž k odlovu samčích kusů jelena evropského na obdobném způsobu lovu neměl Myslivecký spolek Mezina – les udělenou příslušnou výjimku, i přesto J. K., kromě toho, že za Myslivecký spolek Mezina – les převedl s vědomím, že byly odloveny nezákonně, výše popsáním způsobem odlovené kusy jelena evropského na P. S. a J. R., skutečnost, že tyto kusy jelení zvěře byly odloveny nezákonným způsobem, nijak neřešil, ani tuto skutečnost nesignalizoval příslušným orgánům, naopak za odlov uvedených kusů jmenovaným osobám gratuloval a na příslušný orgán následně odeslal informace o lovu, které neodpovídaly skutečnosti,

tedy

obžalovaní K. S., J. R. a R. J.

neoprávněně lovili zvěř v hodnotě nikoli nepatrné,

obžalovaný J. K.

na jiného převedl neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoli nepatrné, a takový čin spáchal jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost chránit životní prostředí,

obžalovaný P. S.

přechovával a na sebe převedl neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoli nepatrné,

čímž spáchali

přechin pytláctví podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku, obžalovaný J.K. navíc podle odstavce 2 písmeno c) trestního zákoníku,

a zato se odsuzují

obžalovaní K. S., J. R., R. J.

podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 2 (dvou) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovaným výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 1 (jednoho) roku.**

obžalovaný J. K.

podle § 304 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce mysliveckého hospodáře, jakož i zákazu výkonu funkce jakýchkoliv orgánů mysliveckých spolků na dobu **v trvání 3 (tři) roků**.

obžalovaný P. S.

podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 1 (jednoho) měsíce**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 1 (jednoho) roku**.

II)

Naproti tomu se podle § 226 písmeno b) trestního řádu obžalovaný

M. D.,

narozený XXX ve XXX, mistr lesní výroby, bytem XXX,

zprošťuje

obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 19. 5. 2017 sp. zn. 1 ZT 23/2017, která mu kladla za vinu, že

dne 9. 1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako dlouholetý aktivní myslivec a člen mysliveckého spolku nedbal podle § 45 odstavec 1 písmeno u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“) zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, ačkoli si byl vědom faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov,

poté co R. J. ulovil samce jelena evropského s parožíem ve vývojovém stadiu tzv. špičák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, tohoto společně s M. D. odvezli na pokyn J. K. do bydliště M. D. ve XXX,

čímž měl spáchat

přechin pytláctví podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaní K. S., P. S., J. K., J. R. a R. J. jednali způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. V případě obžalovaného M. D. pak sice soud dovedl, že tento jednal způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě podané obžaloby, nicméně v jeho jednání neshledal naplnění znaků některého trestného činu. Výše popsáný skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odst. 6 trestního řádu, konkrétně výsledkem jednotlivých obžalovaných, či čtením protokolů o jejich výpovědích z přípravného řízení, výsledkem svědků K., R., K., K., V., V., J. aj., jakož i z listinných či věcného důkazu.
2. Obžalovaná K. S. u hlavního líčení přiblížila své lovecké zkušenosti s tím, že myslivosti se věnuje již 13 let a v lednu 2016, kdy probíhal lov, jehož okolnosti se projednávají, zřejmě teprve absolvovala zkoušky na mysliveckého hospodáře. Obžalovaná je rovněž po dobu kolem pěti let členkou Mysliveckého spolku Mezina-les, má vydanou povolenku k lovu, mimo jiné i na jelena v kategorii, do které spadá i jelen samec do věku dvou let. Okolnosti akce z 9. 1. 2016 se podle obžalované řešily na schůzi mysliveckého spolku, které ona sama byla přítomna, mělo jít o Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

společnou akci, kterou organizoval Myslivecký spolek Mezina-les. Na uvedené schůzi se podle obžalované řešily organizační záležitosti, jako doba či místo srazu, nebo kdo bude vést honce či střelce, neřešilo se tam, jakou zvěř bude možno lovit, nebo zda se v honitbě pohybuje poraněné zvíře. Účast na akci měla podle obžalované probíhat na základě hromadné povolenky k lovu. Samotnou akci dne 9. 1. 2016 pak zahájili předseda spolku spolu s mysliveckým hospodářem, obžalovaným K., který konstatoval, kterou zvěř je možno lovit s tím, že se jednalo o prase divoké do stáří lončáka, lišku, laň nebo koloucha, obžalovaný měl rovněž zmiňovat, že se v honitbě pohybuje zraněný jelen, jehož je možno rovněž střílet. Následně podle obžalované vedoucí křídel střelců tyto rozestavěli a následně procházeli honitbou honci. Obžalovaná dále popsala, jak v průběhu lovu slyšela v porostu běžet zvíře, u něhož věděla, že se bude jednat o jelena a když pak tohoto viděla, poznala podle nestandardního způsobu běhu, že by se mohlo jednat o zmíněného zraněného jelena, vystřelila po něm a zasáhla jej, jelen sice krvácel, ale odběhl pryč. Vydala se následně po stopě tohoto jelena spolu s M. z P. s tím, že tento se zřejmě jmenuje příjmením J., a když střelený kus dohledali, tento byl již mrtvý a přišli za nimi i obžalovaný S. s J. V., kteří ale po zkontrolování situace odešli účastnit se dále lovu. Jelena vyvrhla sama obžalovaná, přítomní jí pouze radili. Podle obžalované byl jelen vývojového stádia šesterák, jakékoli zranění končetiny u něj nezjistila, ale ani neověřovala, když poukázala na svou euforii, kterou v danou chvíli měla v důsledku toho, že poprvé ulovila jelena. Po dohodě s obžalovaným S. pak jelena od spolku odkoupili, tento byl odvezen do jejich bydliště, zřejmě panem K.. Podle obžalované byly na uvedené akci uloveny ještě další dva kusy vysoké zvěře, o tomto se pak bavila obžalovaná s ostatními na výřadu, i v rámci poslední leče, mělo se jednat o dvě laně, nebo o laň a koloucha, v době výřadu se tyto dva kusy ještě dohledávaly. Králem lovu byl podle obžalované vyhlášen host příjmením R., tento ulovil laň. Obžalovaná u hlavního líčení ještě popsala okolnosti, za kterých je možno odlovit zraněnou či nemocnou zvěř, přičemž pokud za určitých okolností běžně takovou zvěř není možno lovit, je možno požádat o výjimku a ona byla v domnění, že v případě zmíněného jelena o výjimku bylo žádáno, když hospodář spolku konstatoval možnost jeho odstřelu. Udělení této výjimky obžalovaná blíže neřešila, na schůzích spolku se podle ní neřešilo, jaká zvěř se v honitbě pohybuje. Obžalovaná rovněž u hlavního líčení popsala, v čem spočívá druh lovu nazývaný jako čekaná a konstatovala, že na akci probíhající 9. 1. 2016 s ohledem na charakter lovu by za běžných okolností nebylo možno jelena lovit. Pokud byla obžalovaná konfrontována s tím, že v průběhu přípravného řízení jako obviněná ve své výpovědi neuváděla nic o tom, že jelen, jehož na dotčené akci odlovila, se nepohyboval jakkoliv neobvykle, uvedla obžalovaná u hlavního líčení, že na tyto skutečnosti se jí v průběhu přípravného řízení nikdo neptal a ona je proto nezmiňovala.

3. Obžalovaný P. S., manžel obžalované S., rovněž u hlavního líčení zkonstatoval své lovecké zkušenosti s tím, že se myslivosti věnuje cca 20 let a už od roku 2002 má v rámci studia absolvovány i zkoušky na mysliveckého hospodáře, ve spolku Mezina-les působí po dobu přibližně pět let. V uvedeném spolku byl aktivním členem, účastnil se i schůzí, přičemž k akci z 9. 1. 2016 uvedl, že se mělo jednat o tzv. společnou čekanou, při které jsou střelci vedoucími rozmístění do pozic a následně honci prochází lečí, aby vyháněli zvěř. Samotné akce se podle obžalovaného účastnilo přibližně 50 lidí, on sám působil jako vedoucí honců. V úvodu celé akce obžalovaný K. konstatoval, jakou zvěř je možno lovit, přičemž z jelení zvěře bylo podle obžalovaného možno střílet laň nebo koloucha, obžalovaný K. však rovněž zmiňoval, že se v honitbě pohybuje kulhající jelen, jehož je možno střílet coby sanitární kus. Tohoto jelena měl podle obžalovaného někdo vidět teprve několik dnů před celou akcí, jeho bližší popis při akci sdělen nebyl. Obžalovaný dále popsal, jak v průběhu lovu došel k obžalované S. u střeleného jelena, která mu na dotaz sdělovala, že s tímto pomoci nepotřebuje a proto dále pokračoval v zavádění honců. Dotčeného jelena tedy podle obžalovaného vyvrhla jeho manželka, on sám neví, jestli se jednalo o zmíněný sanitární kus. Tento jelen byl podle obžalovaného ve vývojovém stádiu osmeráka, z vysoké zvěře se ještě doslechl, že na akci měl být střílena laň a kolouch. Následně se obžalovaný se spoluobžalovaným K., coby mysliveckým hospodářem, dohodl, že Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

jelena střeleného jeho manželkou odkoupí. Po dohodě se spoluobžalovaným K., že jelena může odvézt, tohoto naložil do automobilu pana K., v jehož kufru již ležel jeden kus jelení zvěře, podle obžalovaného se mohlo jednat o laň, z níž však viděl jen zadní běhy. Pokud jde o laň a koloucha, kteří měli být při dané akci rovněž střeleni, tito se v uvedenou dobu podle obžalovaného stále ještě dohledávali, a on pak k následnému dotazu nebyl schopen vysvětlit, jaký kus vysoké zvěře vlastně v automobilu pana K. viděl. S ohledem na určité rozpory ve výpovědi obžalovaného proti jeho výpovědi z přípravného řízení v procesním postavení obviněného, byly části této jeho výpovědi postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu obžalovanému u hlavního líčení přečteny, když tehdy zejména uváděl, že jeho manželka na akci střelila jelena ve vývojovém stádiu šesterák. Po přečtení této své předchozí výpovědi obžalovaný konstatoval, že střelený jelen jeho manželkou byl skutečně šesterák. Obžalovaný tehdy rovněž uváděl, že již v průběhu první leče se zvedla nějaká jelení zvěř, ve směru jejíhož odchodu na základě pokynu obžalovaného K. pak pokračovala leč druhá. Pokud byly následně obžalovanému předkládány fotografie z č.l. 119 trestního spisu, kde je na černobílé fotografii zaznamenán jelen ve vývojovém stádiu osmerák, a na č.l. 133 trestního spisu, kde je na barevné fotografii zaznamenán jelen ve vývojovém studiu šesterák, konstatoval obžalovaný, že se zřejmě jedná o jeden ten samý kus zvířete. Po předstření své předchozí výpovědi z přípravného řízení pak obžalovaný rovněž připustil, že druhé zvíře, které viděl v kufru automobilu pana K., již asi ani nemělo hlavu a běhy, přesně si to však již nepamatuje. Odkoupeného jelena pak obžalovaný podle své výpovědi porcoval, v zadním běhu tohoto kusu dohledal zánět, který však podle něj nebyl způsobilý k úhynu zvířete, nicméně mohl způsobit jeho kulhání, tento zánět s veterinářem neřešil.

4. Obžalovaný J. K. u hlavního líčení uvedl, že myslivosti se aktivně věnuje od roku 1996, v tomto roce rovněž složil vyšší myslivecké zkoušky zahrnující i odbornou zkoušku k výkonu mysliveckého hospodáře. V Mysliveckém spolku Mezina-les působí již 24 let, mysliveckým hospodářem je však od schůze z 8. 12. 2015. K myslivecké akci z 9. 1. 2016 uvedl, že jako hospodář spolku byl pověřen řízením tohoto lovu, který označil jako společnou čekanou, což vysvětloval tím, že na dotčené akci nebylo možno obestoupit celý prostor leče vzhledem k tomu, že na jedné straně tato hraničí s obytnou zónou. Zda se na uvedené akci jednalo o individuální nebo o společný lov, však obžalovaný u hlavního líčení nebyl schopen vysvětlit, tyto okolnosti podle své výpovědi neřešil ani nezjišťoval u kompetentních orgánů. V rámci lovu byla vystavena hromadná povolenka, podle obžalovaného se mohlo stát, že na této povolenke nebyli zapsáni všichni účastníci lovu, když podle něj se na místě lovu již nekontroluje, zda se k němu dostavily jen ty osoby, které jsou na prezenční listině. V rámci uvedení akce pak obžalovaný zmiňoval zvěř, kterou je možno lovit s tím, že z jelení zvěře se mohlo jednat jen o laň nebo koloucha, podle obžalovaného sice on sám zmiňoval informaci o výskytu kulhavého jelena, v žádném případě ale nedovolil jeho odstřel. Ve své výpovědi rovněž vysvětlil, jakým způsobem může odstřel takového sanitárního kusu probíhat s tím, že vždy je potřeba oficiálního povolení k odstřelu, na společném lovu se navíc po takovéto zvěři nestřílí. Informaci o kulhavém jelenovi se měl navíc obžalovaný tak, jak uvedl při konci své výpovědi u hlavního líčení, dovědět až při nástupu na uvedenou akci. Při akci samotné obžalovaný nepůsobil jako střelec ani honec, organizoval a kontroloval pouze postavení střelců, které podle průběhu lovu postupně uspořádal do postavení v kříži. Podle obžalovaného již v rámci první leče měla být hlášena vysoká zvěř, která utekla směrem k vesnici, nebylo ale konkretizováno, o co přesně se jedná. Po skončení lovu obžalovaný registroval, že kromě lišky a divokého prasete byl uloven jelen ve vývojovém stádiu pravděpodobně šesterák, tohoto měla střelit obžalovaná S.. Podle obžalovaného byl tento jelen střelen obžalovanou neoprávněně, jmenovaná podle jeho názoru s ohledem na terén, v němž k zástřelu došlo, nemohla ani obeznat pohlaví tohoto jelena, natož aby ověřovala, zda se jedná o zdravý či sanitární kus. Odstřel tohoto jelena však obžalovaný se spoluobžalovanou nějak neřešil, jeho odstřel však hlásil následně příslušnému orgánu a očekával, že se spoluobžalovanou proběhne přestupkové řízení. I přes tyto skutečnosti bylo obžalované na výřadu k odlovení tohoto kusu gratulováno, takové jsou podle obžalovaného myslivecké tradice. Zmíněného jelena

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

následně odkoupil obžalovaný S., který ohledně tohoto obžalovanému volal s tím, že si chtěl jelena odvézt přímo k sobě domů, v důsledku čehož došlo mezi obžalovaným a tímto spoluobžalovaným k rozepři, protože odlovená zvěř se měla vždy vážit u pana D.. Obžalovaný však připustil, že následně k odvozu a k odkoupení tohoto jelena spoluobžalovanému S. svolil. Podle obžalovaného kromě výše zmíněné zvěře, kterou viděl i na výřadu, měly být střeleny rovněž dvě laně, které se však v době výřadu stále ještě dohledávaly, mladší z těchto laní měl střelit pan J. a po druhé měl střelit host, jehož příjmení je R.. Veškerou střelenou zvěř včetně té dohledávané pak obžalovaný hlásil při výřadu rovněž předsedovi spolku. Obžalovaný se dále vyjadřoval k fotografiím založeným na č.l. 119 trestního spisu, na kterých je zaznamenán střelený jelen ve vývojovém stádiu osmerák, dvě laně a divoké prase, když se jedná o fotografie, které obžalovaný K. odesílal v rámci oficiálního hlášení o zvěři uložené na dané akci. K těmto fotografiím obžalovaný uváděl, že je obdržel prostřednictvím MMS zpráv od různých lidí, nešlo tedy o fotografie, které by pořizoval on sám. Připustil, že na fotografiích je zaznamenán jelen v jiném vývojovém stádiu, než jaký byl na výřadu a jaký je zaznamenán na fotografii na č.l. 133 trestního spisu, která může skutečně odpovídat situaci na výřadu z uvedené akce.

5. Obžalovaný J. R. u hlavního líčení využil svého oprávnění k věci nevypovídat a z toho důvodu byl postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu čten u hlavního líčení protokol o jeho výslechu z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný tehdy zkonstatoval, že jako myslivec působí již přibližně 8 let, povolenku k lovu má vystavenou pro honitbu Chlostov – Březejc v okrese Žďár nad Sázavou. Na akci dne 9. 1. 2016 v Mezině byl pozván známým panem P., k němuž však nebyl schopen říct bližší údaje. Podle obžalovaného nástup na uvedené akci řídil hospodář spolku, co k samotné akci nebo k druhu lovené zvěře uváděl, si však již nepamatuje. Obžalovaný byl obdobně jako další lovci zaveden určenou osobou na místo, kde měl čekat zvěř, v průběhu lovu střelil po lani, která však ihned nepadla a on tedy neví, zda jí skutečně ulovil. Tuto laň on sám následně nedohledával, tyto záležitosti má podle něj na starosti hospodář, který však obžalovanému následně potvrdil, že dotčenou laň skutečně zastřelil. Posléze tohoto hospodáře obžalovaný požádal o odkoupení střelené laně, přičemž hospodář s tímto podle obžalovaného souhlasil. Hlášení o odlovu uvedeného zvířete obžalovaný nevypisoval, tyto záležitosti má podle něj na starosti hospodář spolku. Podle obžalovaného na akci nebyl pořádán klasický výřad, byla podle něj pouze výlož, na které on sám zaznamenal divoké prase a případně i další zvěř, neví však, jestli byl v průběhu akce uloven samčí kus jelení zvěře. Laň, kterou měl obžalovaný střelit, na výloži nebyla. V rámci uvedené akce obžalovaný neměl individuální povolenku k lovu v uvedené honitbě, jestli bylo jeho jméno zaneseno v rámci hromadné povolenky k lovu, neví, před samotnou akcí si jej však zapisovali a on měl za to, že je to právě pro tuto evidenci.
6. Obdobně svého oprávnění nevypovídat k věci u hlavního líčení využil i obžalovaný R. J., jehož výpověď z přípravného řízení v procesním postavení obviněného soud rovněž postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu četl. Obžalovaný tehdy popsal, jak působí coby myslivec přibližně od roku 2006 nebo 2007, je členem mimo jiné i Mysliveckého sdružení Mezina-les. Samotnou akci z 9. 1. 2016 v Mezině uvedli obžalovaný K. jako hospodář a pan K. jako předseda mysliveckého spolku s tím, že obžalovaný K. zmiňoval, že se jedná o společnou čekanou a z jelení zvěře je na této možno lovit laně a kolouchy. Obžalovaný dále popsal, jak jej na určené stanoviště dovedl zřejmě M. D. mladší, přičemž v průběhu lovu on sám střelil mladou laň. V průběhu lovu mělo být dále střeleno prase divoké a liška, jeden z hostů měl střelit jelena a ještě měla být ulovena druhá laň, kterou on sám ale ani neviděl. Obžalovaný dále popsal, jak se pro jím střelenou laň vypravil s M. D. starším až po skončení výřadu, když tato zůstala v nepřístupném terénu. Na výřadu pak kromě jiného byl i jelen ve vývojovém stádiu šesterák, jehož měla střelit obžalovaná S.. Laň žádná na výřadu nebyla. Kým a kam byl odvezen jelen střelený obžalovanou, obžalovaný J. neví. On sám následně vypsál hlášení o lovu zvěře, při vyhlášení krále honu v rámci poslední leče přítomen nebyl, zda nějakou zvěř střelil spoluobžalovaný R., neví.

7. Obžalovaný M. D. rovněž u hlavního líčení využil práva nevyprávět a i v jeho případě byl postupem dle § 207 odst. 2 trestního řádu čten protokol o jeho výsledku z přípravného řízení v procesním postavení obviněného. Obžalovaný tehdy zkonstatoval, že myslivosti se věnuje přibližně 40 let a působí v Mysliveckém spolku Mezina-les. K akci z 9. 1. 2016 uvedl, že tuto zahájili při nástupu předseda spolku pan K. a obžalovaný K., coby hospodář, který akci nazval společnou čekanou. Obžalovaný si však již nevzpomíná, zda konstatoval zvěř, kterou je nebo není možno lovit. Sám obžalovaný byl v pozici závodčího, kdy rozestavoval polovinu zúčastněných střelců na jejich pozice do uskupení ve tvaru kříže. Sám obžalovaný na lovu ani jednou nevystřelil, ví o tom, že byla ulovena liška, divoké prase a spoluobžalovaný J. střelil laň. Na výloži pak obžalovaný registroval rovněž jelena ve vývojovém stádiu šesterák, kterého měla odlovit spoluobžalovaná S.. Po výřadu pak jel obžalovaný se spoluobžalovaným J. pro laň, kterou tento střelil, následně na pokyn spoluobžalovaného K. nebo pana K. tuto laň odvezli do Valšova. K dalším dotazům obžalovaný doplnil, že při nástupu pravděpodobně obžalovaný K. uváděl, že je možno lovit i jelena s paroží do výše slech, což je spíše kolouch, z jakého důvodu pak obžalovaná S. mohla střelit jelena ve vyšším vývojovém stádiu, obžalovaný nebyl schopen odpovědět.
8. Svědek J. K. u hlavního líčení přiblížil, že je aktivní myslivec po dobu cca 25 let, působí však aktuálně v jiných mysliveckých spolcích, než Mezina-les, kde byl členem toliko v letech 2014 až 2015 s tím, že dále mu již nechodily pozvánky na akci tohoto spolku a on sám ani nehradil členské příspěvky a tak má za to, že již dále členem tohoto spolku není. Na akci dne 9. 1. 2016, kterou označil jako naháňka, jej pozval pan K., který rovněž tuto akci jako naháňku označoval. V úvodu akce podle svědka uváděl obžalovaný K., jakou zvěř bude možno lovit, přičemž z vysoké zvěře výslovně zmiňoval jelena, aniž by označoval pohlaví či stáří a bylo tedy zřejmé, že je možno lovit i samčí kusy jelení zvěře. Podle svědka obžalovaný K. neuváděl cokoli o nějakém poraněném zvířeti v honitbě. Sám svědek se lovu účastnil toliko jako honec, v průběhu druhé leče zaznamenal, že byli střeleni dva jeleni, a to jeden šesterák a jeden osmerák. Šesteráka měl střelit někdo z hostů, osmeráka nějaká žena. Na výřadu byl toliko jelen šesterák, za tohoto bylo střelci gratulováno. Za odlov jelena osmeráka pak byla v rámci poslední leče pasována uvedená žena. Sám svědek následně viděl, jak do automobilu B. K. byl nakládán střelený jelen šesterák, přičemž v tomto automobilu již byl uložen zmíněný jelen osmerák. Dále svědek slyšel o tom, že byl střelen i další jelen, a to ve vývojovém stádiu špičáka, on sám při lovu zaznamenal výstřel, který podle zvuku zjevně zasáhl cíl s tím, že podle svědka se jednalo o jelena, kterého on sám předtím vyplašil a byl to podle něj jiný jelen, než zmíněný šesterák a osmerák. Pokud by byla střelena toliko laň, pak by tato podle svědka mohla být vystavena na výřadu, on sám však neví o tom, že by na akci byla odstřelena laň, nebo že by se jakékoli zvíře ještě po výřadu dohledávalo. Pokud na poslední leči bylo diskutováno o králi honu, v úvahu přicházeli buďto ten host nebo dívčina, kteří střelili jeleny, střelcem zmíněného jelena špičáka pak měl být nějaký R. z P.. Pokud svědkovi byla předložena fotografie z č.l. 133 trestního spisu, pak se podle něj jednalo o fotografii, kterou on sám pořídil, není si však vědom toho, že by jí někomu cestou MMS zprávy odesílal. Po předložení fotografie jelena na č.l. 119 trestního spisu svědek uvedl, že tuto nepoznává a že celkově na uvedeném čísle listu mohou být fotografie z jiné lovecké akce, když podle něj tyto akci z 9. 1. 2016 neodpovídají.
9. Svědek D. R. u hlavního líčení uvedl, že myslivosti se věnuje od svých osmnácti let a po dobu zhruba osm let do léta 2015 působil v Mysliveckém spolku Mezina-les jako hospodář. Tuto funkci po něm převzal obžalovaný K.. Z funkce i z uvedeného spolku svědek odešel z toho důvodu, že se odstěhoval do Ústí nad Labem. Samotné akce ze dne 9. 1. 2016 v Mezině se neúčastnil, informace o této akci má toliko od pana K., který měl tuto akci nazývat jednou jako společná čekaná, jednou jako naháňka. Pan K. měl svědkovi dále sdělovat, že na uvedené akci byli střeleni dva jeleni, šesterák a osmerák, osmeráka měla odlovit obžalovaná S.. Tyto jeleny měl K. přímo vidět. Kromě nich měl být střelen ještě třetí jelen. Jeden z těchto jelenů měl být zraněný a

mělo se jednat o sanitární odlov. Svědek se rovněž vyjádřil k okolnostem podání stížnosti na příslušný městský úřad s tím, že mu vadilo jednak uvedení jeho jména pod trofejí, kterou nestřelil a jednak v souvislosti s uvedenou akcí, že byli odloveni jeleni, kteří následně ani nebyli příslušnému úřadu hlášeni. Jak bylo s těmito jeleny následně naloženo podle svědka pan K. nevěděl. Svědek se rovněž vyjádřil k tomu, jakým způsobem by měl probíhat sanitární odlov zvěře s tím, že nejprve je nutno požádat příslušný úřad a jakmile tento vydá náležité povolení, jsou s tímto členové dotčeného spolku seznámeni, buďto individuálně nebo na společné schůzi. Podle svědka si pak pod pojmem společná čekaná je možno představovat skupinu lovců v lese, kteří jsou nějakým způsobem rozmístěni a čekají na zvěř, honci by se v tomto případě akce účastnit neměli.

10. Svědek B. K., který je rovněž dlouholetým myslivcem a ve spolku Mezina-les působí přibližně 4 roky, k akci z 9. 1. 2016 uvedl, že měl na starosti přípravu jídla a podobné záležitosti a lovu samotného se prakticky neúčastnil. Podle svědka se jednalo o společnou akci, která byla řešena na předchozí schůzi s tím, že na této nezaznělo něco o zraněném zvířeti v honitbě, sám svědek neví o tom, že by se nějaké takové zvíře v honitbě pohybovalo, což se ale stává vzhledem k tomu, že poraněná zvěř migruje. Na místo lovu svědek dorazil až před jeho závěrem, přičemž následně při výřadu na tomto zaznamenal kromě lišky a divokého prasete rovněž jelena šesteráka. Svědek ví dále o tom, že při akci byl střelen rovněž jelen osmerák, v jehož případě se mělo jednat o sanitární odstřel s tím, že tento jelen nebyl na výřadu, když v té době jej měli ještě dostřelovat, což měl učinit obžalovaný S., tento jelen byl následně na seřadišti a svědek jej poté nakládal do svého automobilu, do něhož byl následně naložen i zmíněný jelen šesterák z výřadu. Samotné nakládání těchto jelenů do automobilu mohlo probíhat cca do 20 minut od skončení výřadu. Střelená zvířata si podle svědka převzal hospodář spolku, přičemž tito byli naloženi do jeho automobilu a odvezeni na základě žádosti jednak obžalovaného K. a jednak obžalovaného S. s tím, že na základě jeho žádosti pak jelena osmeráka svědek složil u S. doma. Střelcem tohoto osmeráka měla být obžalovaná S., že by na akci byla střelena i nějaká laň, svědek neslyšel, ani o tomto neví. Svědek rovněž konstatoval, že dle jeho názoru se v případě uvedené akce jednalo o společný lov, na němž není dovoleno střílet samčí kusy jelení zvěře.
11. Svědek S. K., který po dobu přibližně pěti let působí jako předseda Mysliveckého spolku Mezina-les, u hlavního líčení uvedl, že na akci dne 9. 1. 2016 byl jen na nástupu, kdy celou akci uvedl s tím, že jde o naháňku, načež jej obžalovaný K. opravil, že se jedná o společnou čekanou. Podle svědka se na dané akci jednalo o společný lov. Zda bylo ze strany obžalovaného K. při nástupu uváděno, jakou zvěř je možno střílet, svědek neví, stejně neví o tom, jestli někdo zmiňoval pohyb nějakého sanitárního kusu, tedy kulhajícího jelena. V průběhu lovu samotného svědek přítomen nebyl, kdy se staral o následné občerstvení, dostavil se pak k výřadu, na němž zaznamenal divoké prase, lišku a jelena šesteráka, jehož měla střelit obžalovaná S. a které k jeho odlovu rovněž gratuloval. Zda se jednalo o sanitární odstřel, svědek v případě tohoto jelena neví, podle něj se na podobném typu lovu, přestože jde o lov společný, samčí kusy jelení zvěře lovit mohou. Zmíněného jelena následně odkoupila obžalovaná S.. Svědek ví rovněž o tom, že na akci byly střeleny dvě laně, kdy jednu střelil pan J. a druhou někdo z hostů, tyto nebyly na výřadu, protože se dohledávaly. Svědek se rovněž vyjádřil k náležitostem tzv. sanitárního odlovu s tím, že o tento je nutno dopředu požádat, když poukázal na to, že citlivější ke zraněné či nemocné zvěři je odlovit jí ihned, i před vydáním příslušného povolení, aby se tato netrápila. On sám si však není vědom toho, že by někdy za dobu výkonu funkce předsedy spolku o podobný sanitární odstřel žádal. Svědek se rovněž vyjádřil k samotné prezenční listině lovu s tím, že původně bylo na originále této listiny uvedeno slovo nátlacka, které on následně zamazal.
12. Svědek J. V. uvedl u hlavního líčení, že asi ve dvou případech se účastnil loveckých akcí Mysliveckého spolku Mezina-les s tím, že dotčená akce byla z těchto dvou zřejmě druhá. Na akci byl pozván buďto předsedou K. nebo obžalovaným S., účastnil se celé této akce až do poslední leče, kde si dal jen jedno kafe a odjel. Samotná akce byla nazvaná jako společná čekaná, byly tam Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

však přítomni i honci se psy. Na této akci měl být loven poraněný jelen, o tom, jakou zvěř je možno na akci lovit, hovořil obžalovaný K. nebo předseda spolku K.. Uvedený poraněný jelen nebyl nijak blíže specifikován co do jeho vzhledu nebo způsobu či místa poranění, sám svědek připustil, že si není jist, jak by tohoto poraněného jelena poznal. O tom, že měl být na akci zmiňován poraněný jelen, svědek setrval i poté, co mu bylo předestřeno, že na policii v tomto směru vypovídal odlišně, k čemuž pouze poznamenal, že již je to dlouhá doba. Dále svědek popsal, jak se při akci, coby střelec spolu s obžalovaným S. přiblížili k místu, kde ležel střelený jelen, který byl následně i na výřadu, u tohoto podle svědka klečela toliko obžalovaná S., přičemž on tento kus viděl pouze z větší vzdálenosti a následně pokračoval v lovu. O tom, že by byl střelen další samčí kus jelení zvěře, již svědek neví, pouze se hovořilo o tom, že měly být ještě dohledávány dvě laně, které na výřadu nebyly.

13. Svědek J. V. u hlavního líčení přiblížil své působení na úseku myslivosti s tím, že této se věnuje kolem 50 let a je místopředsedou okresního mysliveckého spolku, mysliveckým hospodářem ve dvou honitbách a rovněž byl členem hodnotící komise, která posuzovala trofeje zvěře odlovené na přelomu roku 2015 a 2016, mimo jiné i v oblasti Meziny. K dotazům svědek uvedl, že pokud je u trofeje jelena, jehož střelcem byla vypsána obžalovaná, uvedena zelená barva a číslo 2, pak šlo o průměrný kus ve vývojovém stádiu tzv. druhé hlavy, tedy šesterák nebo osmerák, v daném případě si však již svědek s ohledem na množství trofejí nevzpomíná, kolik výsad tento jelen přesně měl. Pokud je vydána povolenka k odlovu jelena ve věku do dvou let, pak se podle svědek může jednat nanejvýš o jelena ve vývojovém stádiu špicák a zmíněný jelen s tzv. druhou hlavou, tedy ve stádiu šesteráka nebo osmeráka by pod uvedené povolení k lovu nespadal. Svědek se rovněž vyjádřil k tomu, jak vnímá rozdíly mezi společným a individuálním lovem, když u společného lovu je vždy nějaký nástup a rovněž prezenční listina účastníků, která nahrazuje individuální povolenku. Vyjádřil se rovněž k užívanému termínu společná čekaná s tím, že na žádné čekané by neměli být přítomni honci se psy. V případě tzv. sanitárního odlovu nemocné nebo poraněné zvěře je podle svědka nutno vždy obdržet povolení od příslušného úřadu s tím, že doba vyřízení tohoto povolení bývá závislá na závažnosti zdravotní poruchy dotčeného sanitárního kusu. V případě, že je takovýto kus následně odloven, musí být vždy zajištěna jeho prohlídka veterinárním lékařem a následně dáno veterinární potvrzení, na základě této prohlídky je pak možno určit, zda se dotčený kus může použít ke spotřebě, anebo zda je nutno takovouto zvěřinu zlikvidovat. Sám svědek se však zatím s podobnou žádostí o sanitární odlov nesetkal.
14. Svědek M. J. u hlavního líčení popsal, jak se ve dvou případech účastnil akcí spolku Mezina-les, kdy jej v obou případech pozval hospodář tohoto spolu obžalovaný K., který v obou případech také akce uváděl. Podle svědka se v případě akcí jednalo o tzv. nátlacku, nevzpomíná si však, jakým způsobem akci označoval obžalovaný K., tento ale na jedné z akcí zmiňoval možný výskyt zraněného jelena, který by mohl přijít ze sousední honitby, o možnosti střílet na tento kus, se však podle svědka při nástupu nemluvilo. Svědek dále popsal, jak v průběhu lovu vystřelila obžalovaná, která stála nad ním a kterou při dané akci rovněž poznal, přičemž on sám viděl pouze mihnout se zvěř, kterou ani nebyl schopen rozeznat a z toho důvodu ani po ní nestřílel. Vzhledem k tomu, že zjistili stopy po zásahu zvěře, vydal se s obžalovanou tuto zvěř dohledat, přičemž následně došli již k mrtvému jelenovi, vývojovým stádiem to byl nejspíše osmerák. Zda byl tento jelen nějakým způsobem poraněn, na místě nezkoumali, obžalovaná jej vyvrhla, přičemž v průběhu tohoto se na místo dostavili další dva myslivci, jedním z nich mohl být obžalovaný S., kteří ale po chvíli zase odešli. Vyvrženého jelena pravděpodobně nechali na místě a spolu s obžalovanou odešli na výřad, kde pak svědek registroval střeleného jelena, kterého ale blíže nezkoumal a neví, jestli šlo o ten samý kus, jaký střelila obžalovaná. Při výřadu byla přítomna i obžalovaná, která byla na tomto i vyznamenána, co se pak s jelenem stalo, již svědek neví. Svědek se rovněž vyjádřil k možnostem odstřelu poraněné zvěře s tím, že v případě odstřelu takové zvěře je vždy potřeba zajistit veterinární kontrolu, aby bylo zřejmé, jak je možno se zvěřinou následně naložit.

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

15. Svědek L. J. u hlavního líčení popsal, jak se na základě pozvání ze strany obžalovaného K. účastnil zmíněné akce z 9. 1. 2016 s tím, že z jeho pohledu se jednalo o společný lov v podobě naháňky či nátlacky, jestli však bylo v úvodu oficiálně sděleno pojmenování akce, již svědek neví. Sám svědek celou akci natáčel, tedy poslouchal pouze částečně, neví nic o tom, že by byla zmíněna možnost odstřelu jakéhokoliv jelena. Neoficiálně mimo nástup pak svědek zaslechl, že by se v honitbě mohl pohybovat i nějaký zraněný kus jelena, oficiálně však o možnosti odstřelu tohoto kusu nikdo nehovořil. Sám svědek se ze zdravotních důvodů akce účastnil coby střelec jen částečně, neviděl nikoho nic střílet a co bylo uloveno, registroval až na výřadu, na kterém byl vystaven rovněž samčí kus jelena, k němuž však svědek nebyl schopen sdělit bližší popis. Svědek neví o tom, že by někdo zmiňoval dohledávky nějaké další zvěře, co se se střílenou zvěří následně dělo, rovněž neví. Celou akci svědek sice natáčel, k dispozici však již má pouze sestřih akce, kde navíc není slyšet mluvená řeč, neboť v průběhu celé nahrávky hraje hudba.
16. Svědkyně M. B., vykonávající v Mysliveckém spolku Mezina – Les, funkci finančního hospodáře popsal obvyklý průběh společných lovů včetně jejich přípravy s tím, že ani v případě lovu dne 9. 1. 2016 nebylo plánováno lovit jinou zvěř, než tomu obvykle bývá. O případném raněném kusu jelena evropského před tímto lovem svědkyně nic neví. Kontrolu účastníků lovu provádí a na daném lovu prováděla přímo ona sama s tím, že každý z lovců jí musel předložit doklady a zaplatit poplatek, stalo se však podle ní, že zřejmě její vinou, nebyl jeden z účastníků akce v prezenční listině zapsán, i když podle svědkyně on sám příslušný poplatek uhradil. Co bylo řečeno obžalovaným K. v úvodu samotného lovu, si svědkyně nepamatuje, přímo samotného lovu se neúčastnila, když chystala občerstvení. Není si již ani vědoma toho, jaká zvěř byla vystavena na výřadu. Králem lovu byl podle svědkyně vyhlášen obžalovaný R., který měl ulovit laň, obžalovaný S. po lovu odkoupili samce jelena evropského, jehož odlovila obžalovaná K. S.. Na lovu měla být dále střílena ještě jedna laň a tedy celkem tři kusy vysoké zvěře. Zda příslušní hosté ulovili zvěř, kterou měli povolenu lovit, podle svědkyně přísluší kontrolovat mysliveckému hospodáři, tedy obžalovanému K..
17. U hlavního líčení byla dále vyslechnuta větší část účastníků lovu ze dne 9. 1. 2016, identifikovaná podle prezenční listiny s tím, že takto u hlavního líčení vypovídali jako svědci J. S., L. S., L. S., K. D., M. K., M. A., J. S., J. S. mladší, F. S., V. N., Z. Z., M. M., Z. V., V. S., A. P., D. Š., Z. D., F. V., P. K., J. V., M. B., P. P., J. K., A. K., R. B., N. M., M. M. a G. M., stejně jako byly se souhlasem všech obžalovaných i státního zástupce čteny postupem podle § 211 odstavec 1 trestního řádu protokoly o výsledku svědků M. Č., I. O. a M. D. mladšího, vyslechnutých ve veřejném zasedání v rámci odvolacího řízení. Velká část zmíněných svědků v rámci svých výpovědí uváděla, že na okolnosti dotčeného lovu si již příliš nepamatuje, což lze chápat s ohledem na značný časový odstup od data samotného lovu do data výsledku, případně s ohledem na množství loveckých akcí, které jednotliví účastníci absolvují. Z výpovědí velké části těchto svědků vyplynulo, že možnost střílet i samce jelena evropského v úvodu společného lovu ze strany obžalovaného K. či jiné osoby, zmíněna nebyla, i když z jednotlivých výpovědí spíše vyplývá, že si svědci již přesně na okolnosti toho, co ohledně možnosti střílet zvěř zaznělo, příliš nepamatuji a vycházejí spíše z vlastního povědomí o tom, co se běžně v úvodu loveckých akcí na obdobném typu lovu říká. Takovýmto způsobem u hlavního líčení vypovídali svědci Č., J. S., S., N., Z., M., S., Š., D., P. či svědkyně B.. Někteří další svědci, jako svědci O. či svědek D. mladší, kteří jsou členy myslivecké stráže Mysliveckého spolku Mezina – les, případně svědci D., L. S., V. či V. u hlavního líčení uváděli, že pokud by ze strany obžalovaného či jiné osoby v úvodu lovecké akce zaznělo, že se může střílet i samec jelena evropského, pak by si tuto skutečnost pamatovali, případně by na ni i reagovali tak, že by se ozvali, že jde o nezákonný postup. Pouze svědci V. či B. jednoznačněji uváděli, že podle nich možnost střílet samce jelena evropského v úvodu lovu určitě nezazněla, zatímco svědek J. K. jako jediný z výše uvedené skupiny svědků uváděl, že v úvodu lovu myslivecký hospodář sdělil, že se může lovit i samec jelena evropského, což dovozuje mimo jiné i z toho, že jinak by na akci takovýto kus zvěře uloven nebyl. Téměř všichni

z výše jmenovaných osob pak v rámci svých výpovědí dotčenou loveckou akci označili jako společný lov ve formě naháňky, případně nátlachy. Většina z výše uvedených svědků rovněž v rámci svých výpovědí uvedla, že neví o tom, že by byla před začátkem lovecké akce zmíněna kýmkoli možnost střílet raněného či nemocného jelena, že se něco takového na akci neřešilo, pak v rámci svých výpovědí uváděli jednoznačněji svědci O., A., či D. mladší, který poukázal rovněž na to, že v takovém případě by jako člen myslivecké stráže reagoval. Naproti tomu podle svědka D. v úvodu akce zaznělo, že se v honitbě může pohybovat zranění kus zvěře a svědek V. jako jediný z uvedené skupiny svědků uváděl, že v úvodu akce bylo výslovně řečeno, že je možno střílet zraněný kus vysoké zvěře, kdy se mělo jednat o kulhajícího jelena. Pokud pak jde o počet odlovené jelení zvěře na dané lovecké akci, případně o samce jelena evropského vystaveného na výřadu po skončení lovu, pak si většina z výše jmenovaných svědků nebyla schopna vzpomenout, zda vůbec na dané akci byl nějaký samčí kus jelení zvěře střelen, případně jak se k tomuto účastníci či organizátoři lovu stavěli. Svědci Č., J. S., D., J. S., Z., P. a Š. ve svých výpovědích potvrdili, že střeleného samce jelena evropského na výřadu skutečně registrovali, avšak jeho odstřel se na akci prakticky žádným způsobem neřešil, pouze svědci O. a D. mladší, tedy členové myslivecké stráže Mysliveckého spolku Mezina - les v rámci svých výpovědí uváděli, že tuto skutečnost řešili s obžalovaným K., který jim k tomu sděloval, že celou tuto záležitost bere do své kompetence. Naproti tomu podle svědka V. bylo za střelení uvedeného kusu jelení zvěře obžalované S. gratulováno. Naprostá většina svědků, a to včetně vyslechnutých honců v rámci svých výslechnutí potvrdila, že na akci proběhla registrace, která byla povinná a jak vyplývá zejména z výpovědí L. S., D., A., Z., V., V., B., J. K., či B., museli účastníci lovu při této registraci předkládat i doklady, jako osobní doklady totožnosti, průkaz zbraně či doklad o pojištění.

18. V průběhu hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Samotné trestní řízení vůči obžalovaným bylo zahájeno na podkladě oznámení odboru životního prostředí, silničního hospodářství a knihkupectví Městského úřadu Bruntál ze dne 4. 5. 2016, který postoupil část oznámení D. R. poukazujícího na nevhodné či protiprávní praktiky Mysliveckého spolku Mezina-les Okresnímu státnímu zastupitelství a v němž je poukazováno na nesrovnalosti, které provázely lov dne 9. 1. 2016 či následné výkazy z tohoto lovu. Jak je zřejmé z písemného postoupení městského úřadu, tento měl možnost na portálu rajce.idnes.cz shlédnout zřejmě ještě nesestříhaný a neupravený záznam z celé akce, označené jako nátlachka Valšov, přičemž už v úvodu tohoto záznamu měl obžalovaný K., coby hospodář mysliveckého spolku vítat účastníky s tím, že bude probíhat tzv. nátlachka. Podle písemného postoupení pak i další obsah záznamu, na němž je zaznamenáno v rámci účastníků akce celkem 54 střelců a 11 honců, odpovídá běžně užívanému pojmu společného lovu v podobě naháňky. Městským úřadem je dále poukazováno na to, že při uvedené akci měl být uloven a následně byl i dotčeným mysliveckým spolkem řádně vykázán jako ulovený 1 kus jelena evropského ve vývojovém stádiu šesterák, jehož měla ulovit obžalovaná S., dříve V. s tím, že na zmíněném videozáznamu je rovněž patrné, jak hospodář mysliveckého spolku a jeho předseda gratulují pěti úspěšným lovcům. Ze strany městského úřadu je dále poukazováno na nesrovnalosti v dokumentaci předložené mysliveckým spolkem revírníkovi příslušné honitby, když fotodokumentace ulovené zvěře neodpovídá zjištěnému videozáznamu z lovu, a to ani co do vzhledu ulovené zvěře či místa, na kterém je zvěř při tzv. výřadu položena. V trestním spise jsou pak jako listinné důkazy doloženy i přílohy, zaslané v rámci postoupení celé věci městským úřadem, v rámci kterých je doložen také zápis podání vysvětlení předsedy Mysliveckého spolku Mezina-les S. K. jednak k otázce záměny trofejí lovce D. R., přičemž v této souvislosti je podání opatřeno i fotodokumentací odlovené srnčí zvěře, dále se jmenovaný podle uvedeného zápisu vyjadřoval i k lovu pořádanému dotčeným mysliveckým spolkem dne 9. 1. 2016 s tím, že zde měl být uloven jeden jelen šesterák, dvě laně, jeden divočák a jedna liška a podle předsedy spolku se nejednalo o společný lov, ale o společnou čekanou.
19. Součástí trestního spisu je dále tiskopis zprávy elektronické pošty, zmíněné v postoupení věci městským úřadem, jejímž obsahem je hlášení obžalovaného K. příslušnému revírníkovi R. K.

ohledně lovu, k němuž podle textu zmíněné zprávy mělo dojít dne 9. 12. 2016, přestože zpráva je datována k 12. 1. 2016, samotná akce je nazvána společnou čekanou, přičemž zpráva je opatřena fotografiemi s popisky, v nichž první zachycuje vyvrženého jelena s odstraněnými spodními částmi běhů, u něhož přinejmenším levý paroh čítá čtyři výsady, zatímco pravý paroh není na fotografii dostatečně zřetelně zachycen, u této fotografie je text ve znění „jelena ve věku do tří let ulovila paní V.“, zmíněno je rovněž číslo plomby. Dále na fotodokumentaci uvedené zprávy jsou zaznamenáni vedle sebe prase divoké a kus jelena evropského, pravděpodobně je to laň, který má hlavu zakloněnou a není dostatečně zřetelné, zda nemá vůbec žádné paroží nebo zda je toto velmi malé. Oba kusy zmíněné zvěře leží na místě obehnaném naskládanými větvičkami z jehličnatých stromů. Jako lovec obou těchto kusů je podle textu označen pan D. mladší. Na poslední fotografii je zaznamenána laň, u níž je v textu jako lovec označen pan J. Veškerá zvěř na výše uvedené fotodokumentaci je položena na zemi s tím, že v případě fotodokumentace jelena v jeho okolí téměř není sníh, jelen leží prakticky na holé půdě, samotná laň leží na zemi nesouvisle pokryté sněhem, zatímco prase divoké leží v úseku vytyčeném chvojm na vrstvě sněhu. Součástí trestního spisu je dále i samotné oznámení D. R. adresované Městskému úřadu Bruntál, v němž tento poukazuje na různé nevhodné či protiprávní praktiky Mysliveckého spolku Mezina-les za období, kdy v tomto spolku on sám přestal vykonávat funkci hospodáře, přičemž kromě jiného upozorňuje i na akci ze dne 6. 1. 2016, v rámci které měli být podle jeho informací uloveni celkem 3 jelena ve vývojovém stádiu špičák, šesterák a osmerák, když tato akce měla být naháňkou v poštu přibližně 60 střelců, při které navíc nebyl užít ani předepsaný počet loveckých psů a v rámci které byl oficiálně při jejím skončení předveden toliko jeden střelený kus, přičemž popisované informace měl oznamoval obdržet i od členů uvedeného mysliveckého spolku. Jako příloha oznámení D. R. je doložena rovněž fotodokumentace, mimo jiné i fotografie, kterou jmenovaný získal a která zobrazuje výřad z naháňky dne 6. 1. 2016 a na které jsou zaznamenány liška, prase divoké a jelen evropský, zjevně ve vývojovém stádiu šesteráka, tedy se třemi výsadami na každém parohu. Celkově je možno konstatovat, že vzhled fotografie nesouhlasí s fotografiemi odlovené zvěře tak, jak byly cestou elektronické pošty zaslány obžalovaným K. revírníkovi a jak je popsáno výše, když na výřadu jsou veškeré tři zmíněné odlovené kusy položeny společně, leží na zjevně souvislé sněhové pokrývce a obložení celého výřadu jehličnatým chvojm je podstatně řídkší, než na dříve zmíněné fotografii laně a prasete divokého, přičemž i ohraničený prostor výřadu je podstatně větší. Podle doložené zprávy elektronické pošty zasláné pracovníkovi Městského úřadu Bruntál D. R. k doplnění podané stížnosti, byla jím doložena fotografie z uvedeného výřadu, který se měl konat v rámci akce ze dne 9. 1. 2016, opatřena od J. K., který se uvedené akce účastnil jako honec.

20. Dalšími listinnými důkazy doloženými v trestním spise je prezenční listina Mysliveckého spolku Mezina-les, zaznamenána na tiskopise, v rámci které je ručně dopsáno, že jde o listinu společné čekané a je zde uvedeno i datum 9. 1. 2016, přičemž v rámci této listiny je uvedeno celkem 40 střelců, mezi nimiž jsou uvedeni i obžalovaní S., S., zde pod dívčím příjmením V., dále obžalovaný J., K. i D., dále pak mezi honci je uvedeno dalších 14 osob, včetně J. K.. V celé prezenční listině však nefiguruje jméno obžalovaného R. V trestním spise je pak i fotokopie hlášení o odlovu zvěře vykázaného dotčeným mysliveckým spolkem, podle něhož obžalovaná S. dne 9. 1. 2016 odlovila samce jelena o hmotnosti 73 kg, téhož dne obžalovaný J. měl odlovit samici jelena o hmotnosti 65 kg a lovec D. rovněž samici jelena o hmotnosti 75 kg. Podle dalšího hlášení o lovu zvěře pak lovec D. téhož dne odlovil samici lončáka, tedy prasete divokého o hmotnosti 40 kg. Součástí trestního spisu je dále zápis z členské schůze MS Mezina-les konané dne 18. 12. 2015, podle něhož byly na tomto řešeny i okolnosti chystané lovecké akce na den 9. 1. 2016, přičemž v této souvislosti jsou zmiňovány pouze obecné okolnosti jako příprava celé akce a její organizační průběh bez toho, aby akce byla jakkoli nazvána nebo byly zmiňovány druhy zvěře, na které bude lov zaměřen. Doložen je rovněž sazebník minimální hodnoty upytlačené zvěře podle druhu, pohlaví a věku s tím, že v případě samce jelena evropského je minimální hodnota takto odloveného kusu ve výši 29.300 Kč. Podle ročního výkazu o honitbě, Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

stavu a lovu zvěře od 1. 4. 2015 do 31. 3. 2016 vykázal Myslivecký spolek Mezina-les odlovený počet v případě jelena evropského jednoho samce, jedné samice a jednoho koloucha. Obdobně v tomto směru vyznívá i měsíční hlášení o plnění plánu. Podle doložené tabulky trofejí předložených ke kontrole za myslivecký rok 2015/2016 je obžalovaný S. označená dívčím jménem V. uvedena jako lovec jelena I. ze dne 9. 1. 2016 o váze 73 kg a věku, u něhož původně bylo uvedeno 3, ručně přeškrtnuto a přepsáno na číslo 2. Jako lovec je pak jmenovaná uvedena i v rámci tiskopisu Celookresní přehlídka trofejí za rok 2015, kdy měla dne 9. 1. 2016 odlovit jelena evropského ve věku 2 let. Podle doložených povolenek k lovu pro Myslivecký spolek Mezina-les mají shodně obžalovaná S. i obžalovaný J. v případě jelení zvěře povoleno odlovit vždy po jednom kusu laně, koloucha a jelena do dvou let věku. Podle sdělení Městského úřadu Velké Meziříčí obdržel obžalovaný R. od uvedeného úřadu lovecký lístek dne 23. 3. 2009 s platností na dobu neurčitou, mezi doloženými povolenkami k lovu pro honitbu Mezina však jméno obžalovaného R. nefiguruje. Podle doloženého výpisu ze spolkového rejstříku k Mysliveckému spolku Mezina-les je předsedou tohoto spolku S. K. a členy kontrolní komise mimo jiné i obžalovaný J. a S.. Doložen je rovněž jmenový seznam členů tohoto spolku, mezi nimiž figurují všichni obžalovaní s výjimkou obžalovaného R.. Podle doloženého potvrzení o vykonaných zkouškách pro myslivecké hospodáře absolvovala tyto zkoušky s vyznamenáním obžalovaná S. ke dni 10. 9. 2016. Obhajobou obžalovaného K. bylo v průběhu hlavního líčení doloženo i odborné vyjádření vypracované K., coby znalcem z oboru ekonomika, lesní hospodářství, myslivost a dalších, z jehož závěrů jednoznačně vyplývá, že zvěř odlovená v honitbě je vždy majetkem toho mysliveckého spolku, který v dané honitbě působí. Součástí uvedeného odborného vyjádření jsou i fotografie z výřadu akce z 9. 1. 2016, které doposud v trestním spise založeny nebyly a které se shodují s fotografií zasloupanou v rámci stížnosti Městskému úřadu Bruntál D. R. a opětovně jsou co do vzhledu zvěře i místa výřadu zcela odlišné od fotografií doložených obžalovaným K. příslušnému revírníkovi cestou elektronické pošty. Součástí trestního spisu jsou pak i různá výkladová stanoviska jednak Ministerstva zemědělství umístěná na webových stránkách Ministerstva zemědělství ČR či adresovaná přímo policejnímu orgánu v této trestní věci a jednak příslušného odboru Městského úřadu Bruntál, která se zabývají pojmem společný lov či označením společná čekaná. Za uvedených stanovisek jednoznačně vyplývá, že byť pojem společný lov není v právních předpisech jednoznačně definován, jedná se vždy o tento způsob lovu za situace, kdy kooperují určitým způsobem rozestavení střelci s honci. Pojem tzv. společné čekané by pak měl označovat situaci, kdy několik střelců pouze zaujme stanoviště a vyčkává na spontánní příchod zvěře, aniž by tato byla jinými osobami rušena či vyháněna, přičemž v tomto případě jde o zároveň probíhající několik individuálních lovů, v rámci kterých není možné vydávat hromadnou povolenku a je nezbytné pro každého z lovců vlastnit povolenku k lovu pro příslušnou honitbu. Doloženy jsou i text článku časopisu Myslivost či pozvání ke společné čekané v roce 2015 v Plumlově, v rámci nichž je pojem společné čekané prakticky ztotožňován s pojmem nahánka se slíděním, přičemž s ohledem na definici tohoto pojmu, popis rolí jednotlivých účastníků rozdělených na vedoucího lovu, závodčí, střelce, psodvy a psy a hospodáře naznačuje, že jde o poměrně vysokou míru koordinované činnosti různých osob s tím, že žádná z nich nejedná individuálně a z popisu pojmu společná čekaná v uvedeném časopise tak lze jednoznačně dovodit popis společného lovu.

21. V rámci listinných důkazů je dále ve spise doložen příkaz o uložení pokuty ve věci obviněného K. T. v rámci přestupkového řízení z listopadu 2017, který se podle tohoto příkazu měl dopustit přestupku v souvislosti s neoznamováním odlovené zvěře či neoznačováním této příslušnou plombou, a to jako myslivecký hospodář. Dále je doloženo čestné prohlášení předsedy Mysliveckého spolku Mezina – les S. K., v němž se tento snaží vysvětlit důvody, proč obžalovaný J. R. nebyl zapsán v prezenční listině daného lovu, k čemuž podle jmenovaného došlo v důsledku přepisu pracovních listin v následnou konečnou formu prezenční listiny, která podle něj nebyla vyhotovována v úvodu celé akce, jak tomu běžně bývá, a to zejména v důsledku povětrnostních podmínek. V pracovních listinách však byl obžalovaný R. podle S. K. zapsán. Doloženo je rovněž Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

vyjádření členů Mysliveckého spolku Mezina – les, v němž se vyhrazují vůči tvrzení J. K. zejména ohledně toho, že by v rámci dotčeného společného lovu činil obžalovaný K. prohlášení o možném odlovu samčích kusů jelení zvěře. Doložena byla rovněž fotodokumentace v počtu dvou fotografií obžalovaného J. R. s písemným potvrzením jeho osoby coby krále honu, kdy na jedné z těchto fotografií je i ve zjevném veselém a přátelském duchu jako král honu uváděn právě obžalovaný K..

22. Součástí trestního spisu je dále jako věcný důkaz založen kompaktní disk nadepsaný jako nátlacka Valšov dne 9. 1. 2016, obsahující sestříhaný a zvukově upravený videozáznam z lovu uvedeného mysliveckého spolku, jehož okolnosti jsou aktuálně projednávány. Vzhledem k tomu, že je záznam sestříhán, není zde plynule zhlédnutelný celý průběh akce, hudební podtext pak nahrazuje mluvená slova. I tak je ale z dotčeného záznamu jasně patrné, že na akci byl oficiální úvod, byly zde osoby v postavení střelců zaváděné vždy konkrétní osobou na svá stanoviště, dále osoby v podstavení honců s reflexními vestami, z nichž někteří měli k dispozici i lovecké psy, přičemž je jasně patrné, jak tito honci souvisle procházejí lesním porostem. V průběhu celé akce je rovněž patrné, že v místě, kde se lov konal, byla souvislá sněhová pokrývka bez míst s odkrytou půdou. Na záznamu jsou rovněž zachyceny pasáže z tzv. výřadu, na němž jsou uloženi samec jelena evropského ve vývojovém stádiu šesterák, dále prase divoké a liška obecná, přičemž místo výřadu svým vzhledem i vzhledem umístění zvěře přesně odpovídá fotografii, kterou v rámci své stížnosti městskému úřadu doložil D. R.. V rámci tohoto výřadu jsou pak speciálně označeny střelené kusy a je gratulováno celkem pěti střelcům, mezi nimiž jsou i obžalovaní S., R. a J., přičemž gratulace se zjevně nese v přátelském duchu a z jakékoli pasáže záznamu není patrné, že by mezi účastníky akce docházelo k nějakému rozporu nebo bylo některému ze střelců něco vytýkáno.
23. Přečinu pytláctví podle § 304 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně loví zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné nebo ukrýje, na sebe nebo jiného převede, přechovává neoprávněně ulovenou zvěř nebo ryby v hodnotě nikoli nepatrné. Tétož přečinu ve smyslu § 304 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pak dopustí ten, spáchá-li výše uvedený čin jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost chránit životní prostředí.
24. Pokud jde o loveckou akci, jejíž okolnosti jsou v rámci tohoto trestního řízení projednávány, pak je z provedených důkazů zřejmé, že tuto pořádal Myslivecký spolek Mezina-les, což je zřejmé prakticky ze všech podkladů i výpovědí veškerých osob, i že se tato lovecká akce konala dne 9. 1. 2016, což vyplývá z většiny listinných důkazů mimo jiné v podobě různých výkazů o lovu zvěře, prezenční listiny, záznamu ze schůze mysliveckého spolku, ale ostatně i výpovědí jednotlivých obžalovaných či svědků. Pokud ve vztahu k této akci v některých částech trestního spisu figurují listinné důkazy označené jako 6. 1. 2016 či 9. 12. 2016, pak je zřejmé, že se jedná o omyl či chybu v uvedení data, když fotografie, označená příloženým textem jako z data 6. 1. 2016, je jednoznačně z dotčené akce ze dne 9. 1. 2016, zatímco sdělení obžalovaného K. příslušnému revírníkovi cestou elektronické pošty ze dne 12. 1. 2016 ohledně akce, která se měla konat 9. 12. 2016 je zjevně ohledně uvedení měsíce chybné, když by takto byly dokládány okolnosti akce, která by zatím ještě neproběhla. Podle provedeného dokazování si lze rovněž učinit poměrně jednoznačné závěry ohledně druhu uskutečněného lovu, v rámci něhož zjevně figurovalo nejméně 40 střelců, kteří byli organizovaně rozmístěni tzv. závodčími, dále nejméně 14 honců, kteří rovněž měli svého vedoucího a kteří organizovaně i za použití několika psů procházeli honitbou, jednoznačně měli rušit a plašit zvěř a vyhánět jí z úkrytu, aby jí mohli střelci odlovit, přičemž honci i jejich psi byli viditelně označeni reflexními vestami, zjevně aby nedocházelo k možné záměně se zvěří. Celá tato lovecká akce byla dopředu projednána v rámci schůze příslušného mysliveckého spolku, byl proveden oficiální nástup a úvod celé akce předsedou spolku a hospodářem, bylo organizováno i občerstvení pro veškeré účastníky akce, přičemž na celou akci i podle vlastního vyjádření osobně dohlížel coby hospodář spolku obžalovaný K.. Součástí akce byl i závěrečný nástup, tzv. výřad, v rámci něhož představitelé

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

spolku včetně obžalovaného K. coby hospodáře pronášeli závěrečnou řeč a gratulovali úspěšným střelcům, následně se konala i tzv. poslední leč, coby oslava po ukončení lovu s příslušnými ceremoniemi typu vyhlášení krále střelců a podobně. Takovýto průběh akce byl rovněž v průběhu hlavního líčení potvrzen i výpověďmi prakticky všech obžalovaných či svědků, částečně vyplývá i ze zápisu předcházející schůze mysliveckého spolku, je poměrně jednoznačně zaznamenán v rámci obrazového záznamu na věcném důkazu a svědčí o něm i vypsána prezenční listina, v rámci které jsou rozepsány role jednotlivých účastníků, rozdělených na střelce a honce. Již z podstaty celé akce, která byla dopředu domluvena a poměrně důsledně připravena, při níž působilo větší množství osob v různých rolích, které vzájemně spolupracovaly koordinovaným postupem k dosažení lepšího výsledku, není jakýkoli důvod pochybovat o tom, že se jednalo o společnou akci a nikoli tedy toliko o nahodilé domluvení několika jednotlivců o tom, že společně půjdou jen každý sám za sebe odlovit nějakou zvěř. Zcela jednoznačně se tak v tomto případě jednalo o společný lov a tato skutečnost musela být patrna prakticky každému z jeho účastníků, tím spíše osobám, které se aktivně podílely na jeho organizaci, což byli členové Mysliveckého spolku Mezina-les a zejména jeho hospodář a předseda. Charakteristika průběhu tohoto lovu jako lovu společného je ostatně konstatována i v rámci stanovisek Ministerstva zemědělství ČR či Městského úřadu Bruntál, podle nichž lov zahrnující role střelců a honců, případně i se psy, jednoznačně splňuje kritéria společného lovu, přičemž obvykle se pro tento způsob lovu používá označení nahánka se slíděním. Některé z vyslychaných osob se v průběhu hlavního líčení snažily tuto skutečnost relativizovat tak, jak činili zejména obžalovaný K. či svědek K., kdy namítali, že samotná tato akce byla jimi nazvána jako společná čekaná, v jejímž případě není jednoznačné, zda jde o individuální či společný lov. K tomuto bylo doloženo i znění textu odborného mysliveckého časopisu Myslivost, v němž je popis této společné čekané, která je zároveň v článku označována i jako nahánka se slíděním, přičemž rovněž uvedený popis zahrnuje různé role lovců v podobě střelců či honců s osobami závodčích a prakticky se jedná o shodný popis, jaký byl dán v rámci stanoviska Ministerstva zemědělství ČR pro společný lov v podobě nahánky se slíděním. Ani z uvedeného článku přitom nevyplývá, že by se v rámci tzv. společné čekané jednalo toliko o individuální lov a nikoli lov společný. Již z podstaty věci tedy muselo být všem účastníkům lovecké akce a zejména jejím organizátorům zřejmé, že ať už tuto akci pojmenují jakkoli, s ohledem na množství jejich účastníků, organizovanost a jejich koordinaci, i s ohledem na rozdělení rolí v žádném případě nemůže jít o lov individuální. Tomu ostatně nasvědčuje i skutečnost, že ke konání uvedeného lovu byla vydána tzv. hromadná povolenka, na základě které je možno lovit pouze v případě lovů společných a nikoliv lovů individuálních. Jako společný lov pak uvedenou akci nazvali rovněž svědci K., K., J., J. či další svědci, ztotožnění podle prezenční listiny, kteří v souvislosti s touto akcí hovořili jako o nahánce či nátlacke. Jako nátlacka je ostatně označen i věcný důkaz, videozáznam z celé akce. Ostatně i předseda spolku S. K. u hlavního líčení připustil, že hned v úvodu celé akce tuto označil za nahánku a až následně jej obžalovaný K. upozornil, že jde o společnou čekanou, navíc připustil, že na původním tiskopisu prezenční listiny použité v rámci této akce, byl uveden lov nátlackou, což bylo následně zamazáno a byl použit termín společná čekaná. S ohledem na výše uvedené je možno konstatovat, že podle provedených důkazů nejen, že bylo pořadatelům celého lovu ze dne 9. 1. 2016 zřejmé, že se jedná o společný lov ve formě tzv. nahánky či nátlacky, navíc se zřejmě snažili tuto skutečnost záměrně určitým způsobem relativizovat, když místo uvedeného termínu schválně používali termín společné čekané. Ve smyslu ustanovení § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti je přitom zakázáno na společném lovu lovit zvěř spárkatou, v případě jelena evropského kromě laní a kolouchů.

25. Pokud jde o zvěř ulovenou při výše rozepsané akci dne 9. 1. 2016, pak v rámci veškerých důkazů panuje jednoznačná shoda, že byli střeleni jelen evropský samčího pohlaví ve vývojovém stádiu šesterák, prase divoké a liška obecná, kteří byli následně vystaveni na oficiálním výřadu. Uvedené potvrdili ve svých výpovědích prakticky všichni obžalovaní, stejně jako část svědků, kteří se zmíněné lovecké akce účastnili a byli schopni si na celou událost, která proběhla s větším Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

časovým odstupem od jejich výpovědi, vzpomenout. Takto odlovená zvěř je jednoznačně dokumentována v rámci výše uvedeného videozáznamu, i v rámci jednotlivých výkazů poskytovaných ze strany Mysliveckého spolku Mezina-les, jak je rozepsáno výše v pasáži pojednávající o listinných důkazech v tomto odůvodnění. Podle oficiálních výkazů dotčeného spolku pak při dané akci měly být střeleny rovněž dvě laně, a to jedna o hmotnosti 65 kg střelená obžalovaným J. a jedna o hmotnosti 75 kg střelená lovcem D. bez uvedení, zda se jednalo o M. D. staršího či mladšího. Ohledně těchto laní však již shoda v rámci výpovědí obžalovaných či svědků rozhodně nepanuje, stejně tak nejsou zaznamenány na oficiálním videozáznamu z celé akce ani na oficiální dokumentaci. Z obžalovaných zmínila odstřel těchto laní obžalovaná S. a také obžalovaný K., z jejichž výpovědi vyplývá, že ani jednu z těchto dvou laní neviděli a ví o jejich odlovu toliko z doslechu. Dále odlov dvou laní, respektive laně a mladého koloucha, uváděl rovněž obžalovaný S., který však rovněž uvedené zvířata přímo neviděl, pouze v době nakládky výše zmíněného jelena do automobilu registroval v tomto automobilu uložený další kus jelení zvěře, přičemž poněkud rozporuplně uváděl nejprve, že se mohlo jednat o laň, z níž však viděl pouze běhy, následně po předestření výpovědi z přípravného řízení uvedl, že dotčený kus již zřejmě neměl ani běhy, ani hlavu. Obžalovaný R. u hlavního líčení uváděl, že v průběhu lovu střelil po lani, avšak neví, zda ji zasáhl, tuto laň ani následně nedohledával. Až dodatečně mělo být tomuto obžalovanému potvrzeno, že laň skutečně střelil a on ji následně od spolku odkoupil. Obžalovaný J. pak rovněž potvrdil, že on sám střelil laň, kterou šel dohledávat společně s obžalovaným D. až po skončení výřadu. Ví o tom, že měla být ulovena ještě jiná laň, jeden z hostů měl odlovit jelena a obžalovaná S. měla střelit dalšího jelena, který pak byl vystaven i na výřadu. Podle výpovědi tohoto obžalovaného tedy měly být při lovu střeleny celkem dvě laně a také dva jeleni, z nichž jednoho měla střelit obžalovaná, kterou obžalovaný coby člen shodného mysliveckého spolku nepochybně dobře zná, druhého pak měla střelit jemu neznámá osoba někoho z hostů. Podle obžalovaného D. na zmíněném lovu střelila obžalovaná S. jelena, který byl následně vystaven na výřadu, obžalovaný J. střelil laň, kterou pak společně dohledávali. Jak je patrné již z výše uvedeného, není mezi obžalovanými jednoznačná shoda ohledně toho, jaká zvěř měla být vlastně střelena, pokud jde o zvěř jelení.

26. Ze svědků, kteří pak byli rovněž přítomni uvedené akci, odlov dvou laní zmiňoval svědek S. K., tedy předseda dotčeného spolku, který se však podle vlastního vyjádření celé akce téměř neúčastnil a i z jeho výpovědi prakticky vyplývá, že ani jednu z jím zmiňovaných laní neviděl. Obdobně tomu je v případě svědkyně B., která potvrdila odlov jelena a dvou laní, z nichž jednu měl střelit obžalovaný R., přičemž ona sama viděla pouze střeleného jelena, byť ani tímto si nebyla jistá, když se na celé akci věnovala především přípravě občerstvení. Naproti tomu svědek K. v rámci hlavního líčení trval na tom, že na uvedeném lovu byli střeleni celkem tři jeleni, přičemž jelena osmeráka měla střelit obžalovaná, jelena šesteráka někdo z hostů a jelena ve vývojovém stádiu tzv. špičák měl střelit R. z P., což je označení odpovídající obžalovanému J.. Sám svědek trval rovněž na tom, že při nakládání do vozidla viděl právě zmíněné jeleny šesteráka a osmeráka, on sám dále coby honec vyplašil jelena špičáka a registroval rovněž, jak byl tento zasažen. Střelci zmíněných kusů byly podle svědka výše zmíněné osoby, které byly následně deklarovány, sám svědek nezaregistroval, že by se následně cokoli dohledávalo nebo že by v rámci lovu měla být střelena nějaká laň či kolouch. Obdobně v tomto směru vypovídal i svědek K., který rovněž nevěděl nic o odlovu nějaké laně, naopak registroval, že byly odloveny dva samčí kusy jelena evropského, konkrétně osmerák, jehož měla střelit obžalovaná S., a dále šesterák, který byl následně vystaven na výřadu, přičemž oba tyto kusy byly následně naloženy do jeho automobilu a odvezeny. Podle svědka V. ulovila na zmíněné akci obžalovaná S. jelena, kterého ale nebyl schopen blíže popsat, pouze z doslechu pak ví o tom, že snad měly být dohledávány ještě dvě odlovené laně. Naproti tomu svědci J. aj. nevěděli nic o tom, že by měly být nějaké laně v rámci uvedené akce následně dohledávány, podle svědka J. v podstatě přímo před jeho očima střelila obžalovaná S. jelena, jehož následně dohledávali s tím, že se podle svědka mělo jednat o jelena ve vývojovém stádiu osmerák. Zda se jednalo o shodného jelena, který měl být následně
- Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

vystaven na výřadu, svědek neví, když si jelena na výřadu blíže neprohlížel. Z dalších svědků, kteří byli coby účastníci celé akce vyslechnuti, si tito byli schopni vzpomenout nanejvýš na to, že na výřadu viděli střeleného jelena, aniž by se blíže vyjádřili k jeho střelci, to vesměs s výjimkou svědka V., podle něhož za dostřel tohoto jelena bylo gratulováno obžalované S..

27. Po porovnání výše rozepsaných výpovědí je možno dospět k závěru, že mezi obžalovanými ani svědky nepanuje shoda ohledně toho, kdo vlastně střelil jelena ve stádiu šesterák vystaveného na výřadu, když i obžalovaný S. nejprve uváděl, že jeho manželka, obžalovaná S., střelila jelena ve stádiu osmerák a až po předestření své výpovědi z přípravného řízení začal uvádět, že se jednalo o jelena ve stádiu šesteráka. Že zastřelila jelena ve stádiu šesteráka, uváděla v rámci hlavního líčení sama obžalovaná, což dále potvrdili spoluobžalovaní J., D. a K., i když tento si vývojovým stádiem jelena střeleného obžalovanou nebyl jistý, a svědek V., z jehož výpovědi je ale zřejmé, že jde o známého obžalované S. z dalšího mysliveckého spolku. V případě obžalovaného J. pak není zřejmé, jakého jelena měl střelit zmíněný host tak, jak uváděl u hlavního líčení. Že obžalovaná S. střelila jelena šesteráka, pak ze svědků potvrdil ještě předseda spolku S. K. a částečně i svědek V., i když tento se k vývojovému stádiu jelena střeleného obžalovanou nevyjádřil, naproti tomu svědci K., K. a J. u hlavního líčení potvrdili, že obžalovaná S. střelila jelena ve vývojovém stádiu osmerák. Podle svědka J. navíc jelen střelený obžalovanou měl být ponechán na místě a oni odešli, aby stihli výřad, a není tedy zřejmé, jak by se jelen střelený obžalovanou mohl k výřadu skutečně dostat. Jak vyplývá z výpovědi svědka K., obžalovaný S. si měl následně odkoupit jelena ve vývojovém stádiu osmerák a nikoliv šesterák, přičemž obžalovaný S. i S. obdobně jako obžalovaný K. u hlavního líčení potvrdili, že u obžalovaných S. doma byl na základě jejich žádosti složen ten jelen, jehož obžalovaná S. odlovila.
28. Pokud jde o tvrzené odlovené laně, k těmto se většina osob, které jejich odlov konstatují, vyjadřují jen neurčitě. Laň střelenou obžalovaným J. měl vidět jen tento obžalovaný a spoluobžalovaný D., v případě laně, kterou měl střelit obžalovaný R., pak není vůbec zřejmé, kdo jí dohledával, kdo jí vlastně kam odvezl, kromě toho, že si jí měl následně obžalovaný R. odkoupit. Je přitom s podivem, že by tyto laně neshlédl alespoň předseda spolku, který by na ně umístil patřičné plomby, případně, že by laň střelená obžalovaným R. nebyla odvezena k vážení u obžalovaného D. staršího tak, jak podle obžalovaných bylo spolkem stanoveno. Za povšimnutí pak stojí rovněž jednání obžalovaného K., který příslušnému revírníkovi dokládá fotodokumentaci z dané akce, na které je zjevně zaznamenán zcela jiný jelen, než byl zadokumentován v rámci samotné akce na relativně oficiálním videozáznamu, dále zde jsou zaznamenány i dvě laně, nicméně zcela zjevně vzhled dotčeného místa neodpovídá místu, kde skutečně k jejich odlovu či následnému výřadu došlo, a to ani pokud jde o klimatické podmínky, když z videozáznamu je patrna významně souvislejší sněhová pokrývka, než jaká je zaznamenána na fotografiích, v rámci kterých sice je zaznačen i jistý výřad, tento ale opět neodpovídá tomu na oficiálním videozáznamu. Není tedy proč příliš pochybovat o tom, že obžalovaným K. byly revírníkovi vykázány fotografie, které nezachycují zvěř skutečně odlovenou na zmiňované akci z 9. 1. 2016. Sám obžalovaný tuto skutečnost prakticky nebyl schopen vysvětlit, když pouze poukazoval na to, že fotografie sám nepořizoval, ale dodávali mu je ostatní členové spolku či účastníci lovu. Lze proto dovodit, že obžalovaný K. zaslal odlišnou fotodokumentaci revírníkovi záměrně, neboť i jemu muselo být tři dny po celé akci zřejmé, že vzhled neodpovídá skutečnému vzhledu této akce, které se on sám téměř po celou dobu účastnil, a toto jeho jednání nasvědčuje úmyslné záměně. Důvodem, proč by se o takovou záměnu obžalovaný mohl snažit, je ten, že by si byl vědom, že alespoň část zvěře odlovené na zmíněné akci byla odlovena protiprávně. Toto jednání obžalovaného K. ve spojení s rozpory, které uvádějí jednotlivé osoby, podle nichž byly v rámci akce střeleny nějaké laně a naproti tomu při zohlednění výpovědí svědků J. K., K. či J., ale částečně i obžalovaného J., pak nasvědčují tomu, že ve skutečnosti nebyl v rámci uvedené akce z jelení zvěře střelen jelen šesterák a dvě laně, případně laň a kolouch, ale byli střeleni tři samci jelena evropského ve vývojovém stádiu osmerák, šesterák a špičák.

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

29. Je přitom otázkou, zda některé z těchto zvířat bylo následně dohledáváno i po skončení výřadu, když osoby vyjadřující se k odvozu zvěře vypovídají tak, že pro dohledávání takovéto zvěře by s ohledem na krátkou dobu od skončení výřadu do naložení přinejmenším dvou kusů jelení zvěře do automobilu prakticky nebyl časový prostor. Pokud je bráno v potaz jednání obžalovaného K., který se snažil maskovat skutečně střelené kusy jelení zvěře neodpovídajícími fotografiemi laní, lze předpokládat, že i ostatní obžalovaní se budou snažit v tomto směru vypovídat tak, aby se dostali do co možná nejlepšího postavení v rámci probíhajícího trestního řízení, a to i při vzájemné shodě, když jde o osoby, které se vesměs navzájem znají, a jejich věrohodnost je tak významně snížena. Naproti tomu jednotliví svědci popisují ulovené samčí kusy jelení zvěře poměrně jednoznačně a v jejich případech nebyly shledány jakékoli zásadnější důvody obžalovaným škodit, a to zejména pokud jde o svědky K. či J.. Z výše uvedeného lze tedy učinit poměrně jednoznačný závěr, že v průběhu zmíněné lovecké akce byl sice střelen jelen ve vývojovém stádiu šesterák, tohoto ale střelil host, konkrétně obžalovaný R., k jehož osobě obžalování až následně, zřejmě záměrně, uváděli, že střelil toliko laň a který navíc ani nebyl následně na hlášení o lovu zvěře uveden jako střelec laně, když místo něj byl jako střelec uveden D.. Jako střelce přitom D. mladšího označila i svědkyně B. a není tak zřejmé, pokud je na fotografiích zaznamenán obžalovaný R. jako král lovu a na videozáznamu jako osoba, které se gratuluje, co by vlastně podle těchto výpovědí měl tento obžalovaný střelit a za co by mu tak bylo gratulováno nebo byl vyhlášen králem lovu. Obžalovaná S. pak skutečně střelila jelena, nicméně výše rozepsaná důkazní situace nasvědčuje tomu, že nešlo o jelena šesteráka, jak sama uváděla, ale že se jednalo o jelena ve vývojovém stádiu osmerák, jehož si i následně spolu se svým manželem odkoupili. Podle těchto závěrů pak rovněž obžalovaný J. nestřelil laň, ale ve skutečnosti se jednalo o jelena ve vývojovém stádiu špičák, když v tomto ohledu lze s vzhledem k výše rozepsané důkazní situaci uvěřit výpovědi svědka J. K.. Celá situace se jeví tak, že mysliveckým spolkem Mezina-les, respektive jeho čelními představiteli, byly záměrně vykazovány jako odlovené jiné kusy zvěře, než tomu bylo ve skutečnosti, a v případech některých střelců i jiné osoby, než jaké zvěř skutečně odlovily. Důvodem pro takové jednání by pak bylo vědomé maskování protiprávně odlovených kusů jelena.
30. Ve všech případech tak došlo na společném lovu k ulovení samčích kusů jelena evropského, přičemž ani jeden z nich nebyl kolouch a jednalo se již o odrostlejší kusy, čímž došlo k zakázanému způsobu lovu jelení zvěře na společném lovu ve smyslu § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb. a pachatelé tohoto zakázaného lovu jsou právě obžalovaní S., R. a J..
31. V průběhu hlavního líčení se obžalovaná S. hájila tím, že jelena evropského skutečně mohla odstřelit, protože takovýto odstřel předtím povolil hospodář spolku, obžalovaný K., neboť se mělo jednat o tzv. sanitární odstřel poraněného kusu. V rámci takto uplatněné obhajoby obžalované jsou přitom poměrně zásadní rozpory, když sama obžalovaná i podle svého vyjádření si povolení k odstřelu takového kusu neověřovala, u hlavního líčení dostatečně nevysvětlila, jak vlastně mohla zmíněný kus dostatečně obeznat a navíc ani nevysvětlila, proč si následně takovýto sanitární kus bez náležité veterinární kontroly spolu s manželem odvezli domů k vlastní spotřebě. Výpověď obžalované v tomto směru podporuje svou výpovědí i její manžel, spoluobžalovaný S., přičemž jeho výpověď obsahuje obdobné rozpory jako výpověď spoluobžalované S.. Že by obžalovaný K. skutečně zmiňoval možnost odstřelu sanitárního kusu jelení zvěře, přitom v průběhu hlavního líčení potvrzoval pouze svědek V., který zároveň připustil i jistý přátelský vztah s manželí S. a který navíc v průběhu hlavního líčení vypovídal v poměrně zásadním rozporu oproti svému původnímu vyjádření, aniž by takové rozpory následně vysvětlil. Jediným dalším svědkem, podporujícím obhajobu obžalované S., je svědek V., opět známý obžalované a její kolega z mysliveckého spolku Václavovice, jehož výpověď tak může být rovněž vedena snahou obžalované pomoci, tím spíše, když tento svědek připustil, že on sám by po takovém jelenovi nestřelil, když by jej nemusel bezpečně obeznat. Obžalovaný K. popřel, že by odstřel jakéhokoli sanitárního kusu umožnil, z výpovědí ostatních obžalovaných či svědků pak vyplývá,

že buďto nějaké vyjádření ohledně sanitární zvěře nezaregistrovali vůbec, nebo sice zaregistrovali, ale pouze neoficiálně a nezmnili jakékoli povolení k odstřelu takového kusu. Jak obžalovaný K., tak i svědci R., V. či J. přitom zmiňovali, jakým způsobem je možno takovýto tzv. sanitární odlov zvěře provést s tím, že tento obvykle neprobíhá na společných akcích, ale k podobnému odlovu je nezbytné specifické povolení příslušného úřadu, které jak podle výpovědi obžalovaného K., tak i podle výpovědi svědka K. coby předsedy spolku vystaveno nebylo a nebylo o ně ani žádáno. Navíc po odlovení takového kusu zvěře musí tak, jak uvedli svědci V. či J., proběhnout veterinární kontrola tohoto kusu za účelem stanovení, zda je nutno s ohledem na zdravotní stav tohoto kusu zvěřinu zlikvidovat nebo zda je možno jí využít ke spotřebě. Žádné veterinární vyšetření zastřeleného kusu přitom zmiňováno nebylo a podle výpovědi obžalovaných S. navíc kus, který měla obžalovaná S. střílet, bez jakékoli kontroly využili ke spotřebě, kdy ani nezkontrovali, jestli maso může nebo nemůže být závadné. V případě zkušených osob, jakými oba tito obžalovaní jsou v oblasti myslivosti, a to zejména pokud jde o obžalovaného S., lze přitom pochybovat, že by takto riskovali své zdraví požíváním nezkontrolované zvěřiny, pokud by skutečně byli srozuměni s tím, že střelený kus zvěřiny byl sanitární odlov. Sama obžalovaná se navíc nevyjádřila ani k tomu, jak vlastně mohla střelený kus jelena coby sanitární kus obeznat, přičemž podle výpovědi obžalovaného K. i svědka J., který stál poblíž obžalované v době výstřelu, nebylo možno prakticky obeznat ani pohlaví zvěře, natož pak to, zda tato kulhala či nikoliv. Sama obžalovaná navíc v průběhu přípravného řízení nezmiňovala, že jí střelený jelen kulhal, což pak ani nebyla u hlavního líčení schopna jednoznačněji vysvětlit. Stejně tak obžalovaná nevysvětlila, jak po odlovu uvedeného kusu vlastně ověřovala, že se opravdu jednalo o jí tvrzený sanitární kus, když prakticky neměla ani nijak zjišťovat zda, případně jakým způsobem měl být jelen postižen či poraněn. Pokud pak jde o pouhé kulhání, mohlo by se navíc teoreticky jednat o relativně méně závažné poranění, které by bylo jen přechodného charakteru a následně by došlo k uzdravení jedince, aniž by byl nutný jeho odstřel. Obhajoba obžalovaných S. tak jednak sama o sobě a jednak v návaznosti na další důkazy vykazuje tak zásadní rozpory, že se jednoznačně jeví nevěrohodnou a účelovou a soud tak má za prokázáno, že obžalovaná střílela po jelení zvěři s vědomím, že se o žádný tzv. sanitární kus nemůže jednat. Stále tak jednala protiprávně a dopustila se zakázaného způsobu lovu dle § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb.

32. Pokud jde o obžalovaného K., tento v průběhu celé akce neodlovil jediný kus jelení zvěře, podle svědků J. K. i J. K. však ihned v úvodu celé lovecké akce vyzval k odlovu veškeré jelení zvěře bez výjimek. Kromě těchto svědků o tom, že obžalovaný povolil lovit i samčí kus jelení zvěře, hovořili ve svých výpovědích obžalovaní S., i když se hájili tím, že obžalovaný zároveň zmiňoval možnost odstřelu tzv. sanitárních kusů, stejně jako za podobných okolností svědek V.. Sám obžalovaný K. v rámci své výpovědi u hlavního líčení trval na tom, že pokud obžalovaná S. na uvedené akci odlovila samčí kus jelena, jednalo se o nezákonný odlov a popřel, že by takový odlov povolil, ať už by šlo o zdravý nebo zraněný či nemocný kus. Prakticky všichni ostatní obžalovaní či svědci, kteří se dotčeného lovu účastnili, pak uvedli, že nic o povolení střílet samce jelena evropského nezaznamenali. Naprostá většina svědků sice tak, jak je rozepsáno výše, uváděla, že na okolnosti lovu či obsah proslovu si již nepamatuje, větší část z nich nicméně trvala na tom, že povolení střílet samce jelena by zaznamenala a pamatovala si je, případně by na ně reagovala. Pokud většina svědků i obžalovaných vyvrací, že by v úvodu lovu z úst obžalovaného K. zaznělo povolení střílet samce jelena evropského, zatímco jej usvědčují toliko dva svědci, kteří s jeho osobou zjevně nejsou v přátelském poměru, a dva obžalovaní, kteří se tak ale mohou snažit získat výhodnější postavení v tomto řízení, nemůže mít soud uvedenou skutečnost za prokázanou a musela být z původní skutkové věty, obsažené v podané obžalobě, vypuštěna.
33. Sám obžalovaný K. však potvrdil, že když jej o odkoupení jelena, který i podle jeho vlastního tvrzení byl střelen protiprávně, následně požádal obžalovaný S., sice mu kvůli tomuto vynadal, vadilo mu ale spíše jen to, že jelen nebyl oficiálně zvážen u pana D., ale následně mu odkoupení

coby hospodář spolku povolil a schválil. Tato výpověď obžalovaného K. je v souladu s výpověďmi obžalovaných S.. Dále obžalovaný R. potvrdil, že jím střelenou zvěř mu rovněž hospodář spolku, tedy obžalovaný K. povolil odkoupit a odvézt, přičemž tento obžalovaný sice zmiňoval odkoupení laně, je však tak, jak je již výše rozepsáno, zřejmé, že odkoupil jím střelený kus zvěřiny a tedy jelena ve stádiu šesterák. Že dával pokyn k odvozu této zvěře mimo jiné i obžalovaný K. do místa bydliště S., pak potvrdili u hlavního líčení i svědci K. a J. K.. S ohledem na výše rozepsané důkazy je tak u obžalovaného K. zřejmé, že tento coby hospodář spolku a tedy osoba, která obzvláště měla dohlížet na zákonný průběh lovu, nijak neřešil skutečnost, že byli protiprávně střeleni samci jelena evropského, naopak udílel pokyny jednak k tomu, kam tyto kusy mají být odvezeny a jako hospodář spolku i k tomu, kdo si tyto může následně odkoupit a takové odkoupení rovněž za myslivecký spolek schválil. Následně coby hospodář dokonce aktivně odlovení samčích kusů jelení zvěře kamufloval, a to jednak zasláním nepravdivých fotografií příslušnému revírníkovi a jednak nepravdivými výkazy ohledně odlovené zvěře, v rámci kterých místo samčích kusů jelení zvěře uváděl kusy samičí, případně uváděl nepravdivou totožnost osoby střelce, kdy místo obžalovaného R. uváděl jméno D.. Takto obžalovaný prakticky umožnil, aby po nezákonném odlovu jelení zvěře na společném lovu dne 9. 1. 2016 si tyto kusy mohly osoby, které je odlovily, odvézt a případně i odkoupit, tedy aby si tyto kusy převedly na sebe, když podle stávající právní úpravy náleží odlovená zvěřina mysliveckému spolku vykonávajícímu právo myslivosti v honitbě, kde došlo k odlovení této zvěře.

34. Pokud jde o obžalovaného S., tento sám připustil, že samce jelena evropského, střeleného jeho manželkou na společném lovu, na základě svolení obžalovaného Koláčka nechal odvézt automobilem svědka K. do místa svého bydliště, i že tohoto odkoupil. Obžalovaný si zcela jednoznačně musel být vědom protiprávnosti odlovu tohoto kusu jelení zvěře, kterou tedy následně převedl z mysliveckého spolku na svou osobu. Výpověď obžalovaného S. je v tomto směru v souladu s výpovědí spoluobžalovaného K. a částečně i spoluobžalovaného S., stejně jako s výpovědí svědka K..
35. Pokud tedy obžalovaní S., R. a J. vědomě neoprávněně lovili zvěř v hodnotě nejméně 29.300 Kč, což je částka významně přesahující dolní hranici hodnoty nikoli nepatrné, kterou je ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1, 2 trestního zákoníku nutno rozumět hodnotu ve výši nejméně 5.000 Kč, naplnili svým jednáním ze dne 9. 1. 2016 znaky přečinu pytláctví podle § 304 odst. 1 trestního zákoníku. Jestliže obžalovaný S. vědomě neoprávněně ulovenou zvěř nikoli nepatrné hodnoty převedl na sebe, naplnil i on znaky téhož přečinu. Obžalovaný J. K. pak tím, že převedl coby zástupce mysliveckého spolku z vlastnictví tohoto spolku na další osoby neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoli nepatrné, místo aby neoprávněně odlov adekvátně řešil, naplnil znaky téhož přečinu, avšak pokud v dané době byl v pozici mysliveckého hospodáře s povinnostmi provádět a zajišťovat opatření na ochranu zvěře ve smyslu § 35 odst. 5 písm. h) zákona č. 449/2001 Sb., porušil zároveň zvláštní povinnost chránit životní prostředí ve smyslu uvedeného zákona a naplnil znaky přečinu pytláctví i podle § 304 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, z něhož mu povinnost chránit životní prostředí, jehož součástí je i zvěř, zcela jednoznačně vyplývá.
36. Soud se rovněž zabýval nutností postihnout jednání zmíněných obžalovaných v intencích trestní odpovědnosti. Je zřejmé, že jednání přinejmenším obžalovaných S., R. a J., případně i obžalovaného K. je postihnutelné v podobě možnosti uložit i relativně vysokou pokutu přímo v rámci zákona č. 449/2001 Sb. Pokud by se jednalo o jednorázový, byť i záměrný odlov jelena na společném lovu, bylo by dle názoru soudu dostačující aplikovat toliko odpovědnost v rámci přestupku dle zmíněného zákona. Soud však posuzoval celou tuto záležitost z širšího pohledu a zohlednil jednak postavení obžalovaného K. coby mysliveckého hospodáře, jednak obžalovaných S. a J. coby členů kontrolní komise Mysliveckého spolku Mezina-les, kteří měli dbát na řádné fungování a dodržování všech pravidel ze strany uvedeného spolku, i na dlouholeté myslivecké zkušenosti ze strany obžalovaných S. a R.. Soud zohlednil veškeré okolnosti případu, včetně kamuflování skutečně odlovené zvěře ze strany obžalovaného K., jakož i přístup ostatních

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková

spoluobžalovaných s výjimkou obžalovaného R., kteří jsou členy dotčeného spolu a znají způsoby jeho fungování. Jednáním obžalovaných, případně celého mysliveckého spolku navíc došlo k tomu, že obžalovaný R., který nebyl zapsán do hromadné povolenky k lovu a neměl ani individuální povolení k lovu v uvedené honitbě, odlovil zvěř v dotčené honitbě bez jakéhokoli povolení. O tom, že před zahájením lovu měli všichni jeho účastníci povinnost se zapsat a doložit jednak totožnost a jednak zbrojní průkaz a další oprávnění k lovu, přitom vypovídali jako svědci vesměs všichni účastníci tohoto lovu a není tak zřejmé, jak by vlastně mohlo dojít nedopatřením k tomu, že právě obžalovaný R. by na hromadné povolence nebyl uveden, jak se snažila vysvětlit svědkyně B.. Soud má rovněž významné pochybnosti ohledně činnosti uvedeného mysliveckého spolku tak, jak je naznačováno v oznámení D. R. a potažmo Městského úřadu Bruntál a je otázkou, zda události na zmíněném lovu byly spíše jen excesem, anebo se jedná o obvyklejší praktiky ze strany zmiňovaného spolku. Je zarážející, že osoby vykonávající právo myslivosti tvrdí, že zjevně zdravotně závadnou zvěř je možno dávat ke spotřebě bez toho, aby tuto zkontroloval veterinární lékař, když toto vyjádření v rámci hlavního líčení prezentoval mimo jiní i předseda uvedeného spolku S. K., stejně jako obžalovaný S.. Celkově nabyt soud z jednání obžalovaných dojmu, že výkonem práva myslivosti z jejich strany jsou ohrožovány stavy zvěře, vedení evidence o ní, ale potažmo i zdraví osob, které by případně jimi odlovenou zvěřinu mohly konzumovat. Pokud veškeré tyto skutečnosti soud vyhodnotil, dospěl k závěru, že v tomto případě již pouhé použití přestupkové odpovědnosti není dostačující a měla by již nastoupit odpovědnost trestně právní, když i po formální stránce jsou znaky přečinu dle § 304 trestního zákoníku jednáním obžalovaných naplněny.

37. Odlišná situace je však v případě obžalovaného M. D., jehož jednání dle podané obžaloby mělo spočívat toliko v tom, že coby účastník zmíněného lovu na základě pokynu obžalovaného K. odvezl samce jelena evropského střeleného obžalovaným J. do místa svého bydliště. V průběhu hlavního líčení přitom nebylo zjištěno, že by obžalovaný D. neoprávněně lovil zvěř, tedy že by jelena či jinou zvěř nepovoleným způsobem zastřelil, stejně jako nebylo zjištěno, že by ukryl, na jiného převedl nebo přechovával neoprávněně odlovenou zvěř, když střelený kus zvěře toliko odvezl ke zvážení, zatímco ji převést na jinou osobu mohl toliko hospodář spolku. Problematické jsou rovněž úvahy o případném ukrytí či přechovávání této zvěřiny, když samotný převoz a zvážení je relativně krátkodobou a přechodnou záležitostí a znaky ukrytí nenaplnuje vůbec, znaky přechovávání jen částečně. Zároveň nebylo shledáno, že by se v jednání tohoto obžalovaného mohlo jednat o některý z přestupků ve smyslu zákona č. 449/2001 Sb., případně jiného zákona. Ostatně i společenská škodlivost jednání tohoto obžalovaného je relativně zanedbatelná vzhledem k tomu, jaký podíl na celé věci měl. Pouze nad rámec věci je možno poukázat na skutečnost, že podle zjištěných důkazů, a to i v době trvání přípravného řízení, měl další dva kusy jelenů odvézt B. K. a i přesto, že se jedná o čin podobný činu obžalovaného D., nebyl za takovéto jednání jmenovaný ani stíhán. S ohledem na výše uvedené důvody proto bylo v souladu s ustanovením § 226 písm. b) trestního řádu rozhodnuto o zproštění obžalovaného D. z podané obžaloby, když v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.
38. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaných porušen a kterým je zájem společnosti na ochraně stavů, případně i evidence zvěře, zejména pokud jde o nedovolené způsoby lovu. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestné činnosti, v rámci čehož přihlédl již k výše uvedené skutečnosti, že se celá věc jeví jako hraniční případ mezi přestupkovou a trestně právní odpovědností, na druhou stranu přihlédl i k dlouhodobým potížím a nesrovnalostem vykazovaným v rámci fungování spolku Mezina-les či v podobě zahlazování stop ze strany obžalovaného K. tak, jak je konstatováno již výše, stejně jako zohlednil spíše již lehce k tíži veškerých obžalovaných jejich dlouhodobé myslivecké zkušenosti. V případě obžalovaného S. pak soud zohlednil i relativně menší míru účasti tohoto obžalovaného na celém činu. V případě jednotlivých obžalovaných pak soud shledal, že tito nemají záznamy v opise rejstříku trestů, které by bylo možno zohledňovat, v případě

obžalovaných R. a J. se jedná o osoby samostatně výdělečně činné, obžalovaná S. je osobou na rodičovské dovolené, v případě obžalovaných S. a K. nebylo zaměstnání a možnosti jejich příjmů zjištěny.

39. S ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaných bylo možno ukládat toliko jen výchovný, podmíněný trest odnětí svobody s tím, že v případě přečinu dle § 304 odst. 1 trestního zákoníku bylo možno uložit trest odnětí svobody ve výměře až dvou roků, v případě přečinu dle § 304 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v rozmezí šesti měsíců až do pěti let. Soud zohlednil stanovisko jednotlivých obžalovaných, kteří trestnou činnost prakticky ve všech případech popírají, zohlednil výše rozepsané přitěžující i polehčující okolnosti, stejně jako skutečnost, že obžalovaní nejednali v úmyslu se obohatit. Za těchto okolností soud považuje za dostačující ukládání mírného trestu spíše při dolní hranici zákonného rozmezí se stanovením kratší zkušební doby. Jednání obžalovaných nenese známky zjištěnosti a z toho důvodu neshledal soud nezbytným ukládání peněžitého trestu, když navíc v případě obžalovaných se vesměs ani nepodařilo zjistit jejich majetkové možnosti. Oproti návrhu státního zástupce soud v případě obžalovaných s výjimkou obžalovaného K. neukládal trest zákazu činnosti, když právo myslivosti je samo o sobě, pokud jde o povolení lovit zvěř, na držení zbrojního průkazu, který nemohou držet osoby se záznamem v rejstříku trest. Navíc zakazovat výkon práva myslivosti, které spočívá i v péči o zvěř v podobě příkrmování a podobně, se jeví zcela neúčelným. Jedinou výjimkou je pak obžalovaný K., který se trestné činnosti dopouštěl z pozice výkonu funkce mysliveckého hospodáře a jemuž z tohoto důvodu je na místě uložit trest zákazu činnosti v podobě zákazu výkonu obdobných funkcí, přičemž délka ukládání tohoto trestu odráží závažnost porušování funkcí obžalovaného i způsob, jakým tento postupoval po spáchání činu v rámci vykazování skutečně odlovené zvěře. Výkon trestu zákazu činnosti obdobně jako průběh zkušební doby počíná běžet právní moci tohoto rozsudku, přičemž po celou dobu zkušební doby bude sledováno, zda obžalovaní vedou řádný život a pokud tak činit nebudou, může být rozhodnuto ještě i v průběhu zkušební doby, že původně podmíněně odložený trest odnětí svobody vykonají. Obžalovaný K. nesmí vykonávat činnost, která je předmětem trestu zákazu činnosti po dobu tří roků od právní moci tohoto rozsudku, jinak se vystavuje nebezpečí postihu pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 11. června 2019

Mgr. Marek Stach v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Daniela Barabášová, v zast. Lenka Repková